

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Index Rervm Et Verborvm Notabilium, quæ in hoc quinto Tomo
continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

INDEX

RERVM ET VERBORVM

Notabilium, quæ in hoc quinto
Tomo continentur.

Prior Numerus Paginam, Posterior Numerum Marginalem indicat.

Abundantia.

N Abundantię tempore exigere
quis possit asportationis iura,
quando necessum non est triti-
cum asportari qui id gesserit?
p. 173. n. 115.

Acceptare, Acceptatio.

An ante Acceptationem obliget promissio de
iure canonico promittentem. p. 112. n. 133.

An Acceptationis necessitas ad promissionis obligationem sit etiam de iure naturali. p. n. 3. n. 126.

Vtrum de facto sint aliqui casus, in quibus, lege ita disponente, Acceptatio non requiritur ad obligationem; & irrevocabilitatem promissionis producendam? pagin. 114. numer. 129.

An ante Acceptationem valida sit debiti remissio. ibid. n. 142.

Acceptatio sensibilis & externa promissarii an
requiratur ad obligationem promissionis re-
vocabilis. ibid. n. 146.

Anad Acceptationem validam requiratur, quod
promissio intimeretur promissario per, nun-
cium, vel Epistolam nissam à promittente?
P. 115. n. 148.

An requiratur, Acceptationem ad promittentis
notitiam venire, ad promissionis irrevocabili-
tatem: ibid. n. 151.

Acceptarene potest valide promissionem pro-
miliarius, promittente mortuo p. 116. n. 154.
Vide verb. *Promissio*.

Acceptio.

Acceptio.
An Acceptio iniusta ad restitutionem obliget.
P. 45. n. 23.

Acceptilatio.

Acceptilatio quid sit? p. 243. n. 61.

Quandonam per Acceptilationem civilis obli-
gatio tollatur. ibid. n. 62.

Escob. & Mend. Theol. Moral. To. V.

Acceptilatio quæ de iure habeat. ibid.

Accre/cere.

An Accrescendi ius in emptorem hæreditatis
transeat. p. 180. n. 167.

Actio.

Actio civilis quandoque ex precario oritur. p.
99. n. 39.

An Actio læso detur, & lædens teneatur læsionem reparare intra diudivm quoad forum Ecclesiasticum: p. 179. n. 157.

An Actio concedatur ex contractu per procuratorem inito, vt contractus in quo quis latus fuit intra dimidium rescindatur, vel inaequalitas reparetur ibid. n. 160.

An Actio concedatur, si læsio intra dimidium in
dotis æstimatione contingat? p. 180. n. 163.

Adulator.

Adulator quis dicatur. p. 68. n. 278.

Et quandonam ad restitutionem teneatur. ibidem.

Adulterium, Adulter.

Pro Adulterio quid veniat restituendum. p. 34
n. 38.

Vterque adulterans tenetur natâ prole restituere damna si possint. *ibid.*

Adultera ordinariè non tenetur prodere partum
spiritum, sed debet aliis industriis damna com-
pensare. ibid. n. 39.

Sæpe etiam Adulter excusatur, ibid.n. 40.

Advocatus.

Advocatus, vel alius forem ad uocans in iudicio,
vt à pœna capitali euadat, teneturne ex iusti-
tia procurare, vt ablata restituat? pag. 69. num.
281.

Animal.

An Animalium vegetatio iure naturali commu-
nium à Principibus prohiberi possit. pag. 140
n. 86.

Animal pertinetne ad illum qui id ex laqueo
extrahit, & apprehendit. pagin. 15. nume-
ro 89.

Y *Arbiter*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Rerum,

Arbiter, Arbitrium, Arbitrator.

Arbiter quis dicatur. p. 244. n. 69.
Arbitrator quis item dicatur. ibid.
Arbitrium inter, & Arbitratorem quæ discre-
pantia. ibid.
Arbitrium quid sit. ibid. n. 70.
Arbiter nemo esse potest in propria causa, bene
Arbitrator. ibid.
Arbitri qui possint & non possint esse. ibidem
num. 71.
Arbitrij materia & iura quæ sint. pag. 245. nu-
mer. 72.

Asscuratio, Asscurator.

Asscuratio quid sit. p. 218. n. 1.
Ad Asscuracionis institum quot condiciones
requirantur. ibid. n. 2.
Asscurator an possit aliquid retinere, quando
nescit certo rem peruenisse ad portum. pag.
219. n. 3.
Qui per Astrologiam aut aliunde nouit hand
futuram tempestatem, an possit integum
Asscuracionis pretium accipere. pag. 219.
num. 4.
Asscuracionem petens inualide contrahit, qui
scit nauim perisse. ibid. n. 5.
Quot sint res quæ Asscurari assolent. ibid. n. 6.
Fraudes quæ in Asscuracionis contractu inter-
uenire solent veniunt indicandæ. ibid. n. 7.
An Asscuracionis contractus sit semper licitus.
p. 222. n. 31.
An possit quis ordinarium pretium etsi ma-
gnum sit pro asscuracione petere ob magna
tempestatem aut pyratum irruptionis peri-
cula. p. 223. n. 34.
Si Asscuretur dimidia mercium pars genera-
tim, pereunte media mercium parte, an Ass-
curator teneatur soluere partis pereuntis di-
midium. p. 223. n. 38.
An ob Asscuracionem venditionis liceat,
quando aliquid sub hasta venditur aliquid
promittere, & dare ei, qui pretium auxerit.
ibid. n. 41.

B

Beneficiarius.

Beneficiarij non religiosi quodnam domi-
nium habeant. p. 3. n. 11.

Beneficium.

An Beneficium retinere in foro conscientie
quis possit, si postea constet illud vero ti-
tulo non habuisse. pagina 19. numero
131.

Bona.

Quot Bonorum genera possidere possint, cleri-
ci. p. 11. n. 57.
Qui ne Bona sua vel alterius confiscentur, im-
pedit mendaciis, ac fraudibus, quæ in com-
missi criminis poenam fisco erant addicenda,
teneantur ad restitutionem. pagina 61. nume-
ro 230.
Quando bonorum cessio sit in loco publico
cum certis ceremoniis ignominiosis à lege
statutis extinguuntur omnino ulterius inte-
grè debita soluendi obligatio in conscientia.
p. 87. n. 408.
An qui Bonis cedit possit de Bonis antea habi-

bitis licitè occultare aliqua ad viuendum iux-
ta suum statum. ibid. n. 411.

An Bonorum cessio cum privilegiis consequen-
tibus concedatur non solum pro debitis ex
contractu, sed etiam pro debitis ex delictis
ortis. p. 87. n. 415.

Privilegium concessum Clericis *Cap. Odoardus*
ne indigeant cessione Bonorum, intelligatur
de omnibus Clericis. p. 88. n. 419.

An contrahens possit se ad debita obligare, re-
nunciando ius ad Bonorum cessionem facien-
dam. ibid. n. 422.

De Bonis pupilli potestne tutor donatione re-
muneratoria sine termino præfixo donare. p.
120. n. 185.

In Bonis paternis estne de iure diuino filij suc-
cessio. p. 150. n. 439.

An ad Bona immobilia pertineat census redi-
mibilis si sit ad modicum tempus. pagina
190. numero 249.

C

Cambium, Campfor.

Cambium quodnam dicatur. pagina 169.
num. 57.

Cambium an à Mutuo differat. ibidem nume-
ro 58.

Cambij diuisio quæ. ibid. n. 59.

Quodnam Cambium sit illicitum. ibid.

Cambium reale quid, & eiusdem iustitia. ibid.
n. 60.

Eiusdem Cambij realis subdiuisio. ibid.

Cambij localis iustitia. ibid. n. 61.

Quot sint tituli, cur Campfor in Cambio minu-
to plus accipere possit, quam dedit. pag. 166.
num. 62.

Ad Cambij iustitiam per minutum quot desi-
derentur. ibid. n. 63.

In Cambio locali potest aliquid accipi triplici
ex titulo. ibid. n. 64.

Cambium ad Nundinas quid. ibid. n. 65.

In Cambiis vitandum Monopolium. ibidem nu-
mer. 66.

In Cambio pignus an possit exigi. ibid. n. 67.

Pius V. quot ad Cambij realis iustitiam requi-
rat condiciones. ibid. n. 68.

An licet Cambium sit contra quos innominatus,
sit in eo poenitentia locus, tametsi ex vtra-
que parte completus non sit. p. 203. num. 351.

An occasione officij Cambiandi propria aucto-
ritate suscepti Campfor possit aliquid exige-
re, & an id exigens ad restitutionem teneat-
ur. ibid. n. 355.

Campfor potestne aliquid exigere præter valo-
rem à lege taxatum ob commoditatem, quam
pecunia aurea aut argentea præ area obtinet.
ibid. n. 358.

An sit iustus titulus, vt Campfor lucrum com-
parare valeat, si ipse prius det pecunias alicui
vt alibi recipiat. p. 204. n. 361.

An Cambia cum lucro intra idem regnum pos-
sint institui. ibid. n. 364.

Vltra titulum officij Cambiandi, & dani emer-
gentis, ac lucri cessantis, atque virtualem mo-
neræ tractionem, an titulus sit iustus ad ali-
quid amplius recipiendum vberiori lucri, ma-
ior pecuniæ æstimatio. p. 205. n. 367.

An

& Verborum.

An à Campfore possit augeti lucrum, ex eo quod in loco ubi reddenda, quæ hic accipitur pecunia, sit rarior, paucioresve sint, qui ad Cambium conceduntur. *ibid.* n. 371.

An Cambium sit licitum cum lucro concessum ei, qui etsi verè nullam pecuniam habeat in loco solutioni designato ignoranter tamen existimat eam habere. *ibid.* n. 375.

An Cambium sit licitum, cum pro Campfario respondet Campforis procurator. *p.* 206. n. 378.

Campfores, vel Bancharij possuntne exigere à deponentibus pecunias stipendium. *pag.* 206. num. 381.

An Campior vel Bancharius licitè possit detrachere ex mille lex à deponente ob custodiam, & obligationem, quam in eorum gratiam suscipiunt. *p.* 207. nu. 385.

An Campiori sit licitum pacisci, quod si tempore designato eandem summam Campfarius non soluat, in recambium accipiat. *ibidem* numer. 389.

In Cambio cessante fraude, estne obligatio implendi conditiones à Pio V. præscriptas. *pag.* 207. n. 393.

An de facto Campior pactus fuerit de certo interesse, si termino præfixo non præstetur solutio, sit restituendi sic acceptum obligatio. *p.* 208. n. 397.

Census.

Census quis dicatur. *p.* 163. n. 43.

Census diuiso quæ. *ibid.*

Census consignatus variz diuisiones admittunt. *ibid.* n. 44.

Ad Census contractum quot requirantur conditiones. *p.* 164. n. 45.

Census realis emptio est libera, pretio legali seruato. *ibid.* n. 46.

Census realis licitus est cum pacto redimendi ex parte venditoris. *ibid.* n. 47.

Personæ, in qua Census constituitur, qualis debeat esse. *ibid.* n. 48.

Res in qua Census fundatur debet tot fructus ferre qui sufficiant ad soluendam pensionem. *ibid.* n. 49.

An necessum sit, ut res Censita naturales ferat fructus. *ibid.* n. 50.

Census temporalis potest minori pretio emi, quam sint pensiones speratæ. *ibidem* numero 51.

Licitumne est pactum, ut Census eadem moneta redimatur. *ibid.* n. 52.

Et ut fiat irredimibilis, si intra certum tempus non redimatur. *ibid.* n. 53.

De Censibus Bulla Pij V. non obligat, ubi promulgata aut recepta non est. *ibid.* n. 54.

Cum Census emitur minoris iusto, & pretium lege constitutum cum clausula irritante contractum pensionis excessus est restituendus. *p.* 165. n. 55.

Insum Census pretium quodnam dicatur. *ibid.* n. 56.

Census, qui de facto constitui solent, an sint mere reales, an vero mixti. *pag.* 189. numer. 241.

Census in dubio an sit præsumendus redimibilis, aut irredimibilis. *pagin.* 190. numer. 245.

An Census redimibilis pertineat ad bona immobilia, si sit ad modicum tempus. *ibid.* n. 249.

Eschb. & Mend. Theol. Moral. To. V.

Censura ralem emere, aut vendere, an sit licita cum attento solo iure naturæ. *pagina* 191. numer. 252.

Census iure personalis, cuius pretium non adæquat cumulum, licitène emitur de iure naturæ, quando licitum cessans, vel periculum, aut simile quid non intercedit. *ibidem* numero 255.

An census personalis temporalis sit licitus. *pag.* 192. n. 259.

Utrum Census temporalis sit licitus ad indeterminatum tempus & incertum, scilicet ad vitam emptoris, qui census dicitur vitalitius. *ibid.* n. 262.

Quando Census constituit nullum pactum ab initio præcessit circa pretium redemptionis, sed tantum constitutus fuit Census redimibilis, quem venditor posset posset eodem pretio redimere, an possit postea emptor ipse, sicut quilibet alius redimere Census minori pretio, eo quod variis accidentibus diminutus sit. *p.* 193. n. 266.

An Census redimibilis licita sit secunda minori pretio venditio, loquendo de iure positivo. *ibid.* n. 269.

Fructus ex Censu minori pretio empti debent restituui. *p.* 194. n. 273.

An peccet lethaliter emptor, qui in modico iustum Census pretium defraudauit. *ibid.* num. 276.

An Bulla Pij V. circa conditiones asseruandas ad Census valorem, obliget ubique. *p.* 195. n. 280.

An Census vnus possit super alio, vel aliis constitui. *ibid.* n. 284.

Conditio, ut Census super re immobili constituitur, requisita iure positivo, an requiratur etiam iure naturali, ad Census iustitiam. *ibid.* n. 287.

An sit licita nunc clausula generalis, qua post designatam certam rem, in qua Census constituitur, obligantur cætera bona præsentia, vel futura ad pensionum solutionem. *p.* 196. n. 290.

Conditio à Pio V. requisita, quod res Censui subiecta fructifera sit ex sua natura, requiritur etiam ex iure naturæ. *ibid.* n. 294.

An Census sit licitus de iure naturæ, quando non emitur pecunia præsentia, sed partim credita, ac postea soluenda. *p.* 197. n. 304.

An Census ex iure naturæ emi possit ex mercibus, vel massa argenti pro pretio datis. *pag.* 198. n. 307.

Census esse validus sine integro pretio numeratæ pecuniæ emptus, stante Pij V. Bulla, & cessante fraude. *ibid.* n. 310.

An Census possit emi ex debito venditoris ex iure naturali. *ibid.* n. 314.

An stante Pij V. Bulla, licitum sit Census emere pecunia præsentia numerata, eo tamen pacto, ut venditor statim ex illa pecunia soluat emptori debitum, quod ei antea debebat. *p.* 199. n. 317.

Utrum Census pereat omnino, pereunte in perpetuum fundo censito. *ibid.* n. 318.

An si res Censui subiecta pereat, vel infructuosa perpetuo fiat debitoris culpa creditor possit pensiones exigere, quando census pretium ei non restituatur. *pagina* 200. numero 324.

Index Rerum,

An Censu omnes de nouo creandi, qui sunt omnino incredibiles, in posterum sint prohibiti ex verbis Bullae Pij. V. ibid. n. 331.

An ad censum non redimendum per partes possit venditor obligari attento iure pontificio. p. 201. n. 334.

Census extinctionem debitor creditori denuncians, tenetur eum non extinguere, nisi elapso bimestri: ibid. n. 337.

Censuales contractus, qui post Bullam Pij V. sub alia forma celebrantur, suntne re ipsa usurarij: ibid. n. 341.

An Censualis contractus totus reddatur irritus ac prohibitus, deficiente aliqua ex conditionibus à Pontifice assignatis: p. 202. n. 344.

An licet apponi possit in Censu redemptione pactum, ut venditor non solum idem pretium, sed eandem monetam in specie reddat? ibid. n. 347.

Clericus.

Clerici non Religiosi verum habent dominium bonorum patrimonialium, vel quasi patrimonialium. p. 3. n. 12.

An Clerici non Religiosi Decimarum, primitiarum aliorumque Beneficij Ecclesiastici reddituum dominium habeant. pag. 11. numero 60.

Clerici quadruplex genus possunt possidere. ibid. n. 57.

Clerici Beneficij quid possint, & non possint donare? p. 96. n. 16.

An Clerici teneantur seruare taxam principis? p. 160. n. 16.

An Clericus lethaliter peccet, aut diues, qui frumentum in farina, aut pane cocto pretio a lege regia praescripto vendiderit? p. 174. n. 119.

An Clerici peccent lethaliter ludis prohibitis operam exhibentes? p. 227. n. 75.

An Clerici possint fideiubere: pag. 234. numero 18.

Codicillus.

Codicillus quis dicatur? p. 101. n. 53.

Plures Codicillos quis facere potest. pag. 102. n. 54.

Codicillus fieri potest tam ab eo, qui intestatus, quam qui testatus decedit. ibidem numero 55.

Addita clausula Codicillari vices testamenti exerceat Codicillus. ibid. n. 56.

Clausula Codicillaris effectus. ibid. n. 57.

Bisariam fieri possunt codicilli ad testamenti similitudinem. ibid. n. 58.

Columbarium.

Columbaria an sint licita. p. 112. n. 66.

Columbariorum venari columbas extra leuicam an sit licitum. p. 15. n. 93.

Commodatarius, Commodatum.

An quando Commodatarius vel depositarius dubitant, an sua culpa res commodata, vel deposita perierit teneatur ad integram restitutionem. p. 56. n. 192.

Commodatum quid sit. p. 98. n. 25.

Commodatum diuiditur ex parte contrahentium. ibid. n. 26.

Commodatarij obligationes quot. ibid.

Commodatarius de qua culpa teneatur, si res pereat aut deterior fiat. ibid. n. 27.

Commodatarius quando teneatur, vel non teneatur de casu fortuito. ibid. n. 28.

Commodatarius potest tunc res suas, quae pretiosiores sunt rebus Commodatis praeferre. ibid. n. 29.

Quid si res Commodata sit pretiosior. ibid. n. 30.

Quid si res Commodatarij, & commodatae sint aequales. p. 99. n. 31.

Quando res duobus Commodata fuit, quisnam damnum praestabit. ibid.

Commodatarius an possit repetere à commodante expensas extraordinarias. ibidem numero 32.

Quandoque possit Commodatum ante tempus repeti. ibid. num. 33.

An Commodatum possit ante tempus reuocari, quando grauius detrimentum commodanti inopinato sequitur? pagina 108. numero 95.

An recipiens Commodatum sit obligandus ex sola culpa lethali? p. 109. n. 102.

Cum Commodatum, vel depositum receptum est aestimatum, an teneatur Commodatarius, vel depositarius de culpa leuissima? ibid. n. 106.

In quo casu teneatur quis rei Commodatae, vel depositae aestimationem compensare? p. 110. n. 110.

An Commodatarius possit in foro conscientiae occulte compensare sibi ex re commodata pro debito alio, quod à commodante recuperare non valet. ibid. n. 113.

Compensatio.

per Compensationem occultam transire res accepta statim in accipientis dominium? pag. 44. n. 115.

Compositio.

Compositio an sit valida, cum non adest causa sufficiens compositionis? pagina. 92. numero 451.

An huiusmodi Compositionem Episcopus possit prodebitis incertis in sua diocesi suis subditis concedere. p. 93. n. 454.

Huiusmodi Compositionem an possit princeps secularis concedere subditis. ibid. num. 457.

Compositio quid sit. p. 246. n. 78.

An Compositio latius pateat quam transactio. ibidem.

Quotuplex admittatur Compositio. ibidem numero 79.

Compromissum.

Compromissum quid sit. p. 243. n. 64.

Compromissum pacto nudo firmatum quid sit. ibid. n. 65.

Compromissum firmatum stipulatione, & poena opposita quid sit. p. 244. n. 66.

Compromissum iuramento obfirmatum quid sit. ibid. n. 67.

De Compromisso plura dignoscenda exponuntur. ibid. n. 68.

Conductio, Conductor.

Conductio quae dicatur. p. 167. n. 69.

Conductor quis item dicatur. ibid.

Licet Conductori rem quam ipse conduxit alteri locare. ibid. n. 71.

Quinam possint Conductionis contractum iniungere, quinam non. ibid. n. 72.

Conductor non tenetur singulari successori pensionem soluere. ibid. n. 75.

Conductor locator, & conductor locator teneatur. p. 163. n. 80.

Conductor

& Verborum.

Conductori rei vitium aperire tenetur locator.
p.69.n.84.

Conductoris obligationes quot admittantur.
ibid.n.87.

An Conductoris fiant rei conductæ fructus
ante solutam pensionem, pagina 209. nume-
ro 406.

Quandonom Conductor possit exigere meliora-
tionis valorem, p. 211.n.426.

An Conductorem obligare liceat locatori, ad
suscipiendum in re omne rei locatæ pericu-
lum, ibid. numer. 429.

Consensu.

Consensus quid sit, pagina 71. numero
297.

Consensus conditionalis contractum suspendit,
vique ad conditionis euentum, pagin. 158.
numero 3.

Consilium.

Vide verb. *Restitutio, Homicidium.*

Contractus.

Ex Contractu rem alienam habens, an debeat
eam præferre propriam, quando utramque non
potest saluare, p. 43.n.108.

Quod ex contractu licito debetur, restituen-
damne est debitoris expensis, ipso longius re-
cedente, p. 80.n.361.

Contractus carene vitæ, quo venditor rem pec-
unia credita pretio dat rigoroso, & postea
eam statim redimit numerata pecunia, medio,
vel infirmo, p. 161.n.23.

Contractus celebratus a venditore rei vitium
ignorante an sit validus? pagina 162. nume-
ro 35.

Contractus dissoluto ad quem pertineant fru-
ctus medij temporis, ibid. n. 38.

An contractus sit iniquus, quo triticum vel
aliam mercem quis vendit pretio a lege ta-
xato sub conditione, quod emptor in mone-
ta aurea, vel argentea soluat, p. 172.n.109.

An Contractus versutiarum, sit licitus, & va-
lidus, p. 187. numero 222.

Creditor.

An si creditor secundus fateatur veritatem scri-
pturæ prioris priuatae, an ea præualeat in fo-
ro interno, pagin. 76. numero 330.

An creditor pauper debeat creditori non pau-
peri præferri, p. 78.n.345.

An primo petens possit præferri aliis credito-
ribus eiusdem qualitatis, pagina 79. nume-
ro 348.

Creditoris remissio an libera sit, quando ei solu-
tio non offertur? p. 89. numero 426.

Vt Creditoribus suis soluere possit Religiosus
an debeat in monasterio laborare? pagina
91. numero 439.

An Creditoris excommunicatio a restitutio-
ne facienda debitorum excuset? pagina
94. numero 466.

An Creditor possit aliquid a fideiussore acci-
pere, vt cum a fideiussionis obligatione li-
beret? pag. 234. numero 21.

Creditor quor. in casibus a fideiussore exigere
possit debitum, & ille tenetur soluere? pagin.
235.n.23.

Cura, Curator.

Cura quæ dicatur? pagina 241. numero 50.

Curator quis? ibidem.

Cura duratio, ibid. n. 52.

Curatores quoniam possint institui, ibid. n. 53.

Esch. & Mend. Theol. Moral. T. V.

Curator ex qua culpa teneatur, p. 242.n. 537.

Curator ad quot teneatur, ibidem numero 54.

Curator quid agere debeat cum res alienum
soluendum, est vendenda pupilli, vel minoris
sint bona? ibidem numero 55.

Curator inuentarium bonorum pupilli facere
teneatur, ibidem numero 56.

D

Dammum.

AN Dammum illati restitutio contra iusti-
tiam distributivam sit actus iustitiæ di-
stributivæ, & non commutativæ, p. 39. nu. 77.
An ab Dammum ex culpa veniali Theologica
obueniens consurgat obligatio restituendi in
conscientia, pagina 41. numero 89.

Totum Dammum restituendi quæ admittatur
obligatio, ibidem numero 93.

An qui damnum intulit ignorantia comitan-
te inuincibili, teneatur ad restitutionem,
pagina 42. numero 97.

An Dammum inferens alicui quod alteri tertio
imputatur, teneatur ad restitutionem damni
ipsi tertio euenientis, ibidem numero 101.

Ad damnum positum cooperans tenetur par-
tem non totum restituere, pag. 70. num. 287.

Ad Dammum iniustum per totum suffragium
concurrentes, quod solo suo suffragio inferri
non poterat teneantur ad totum damnum,
ibidem numero 290.

An ad totum Dammum insoludum teneatur mi-
les gregarius, qui adiunxit in bello iniusto, aliis
sociis non restituentibus? p. 71. numero 293.

Quando ex officio, vel ex contractu non obli-
gatur quis ad Dammum impediendum, sed
ex charitate solum tenetur ad restitutio-
nem, ibid.

An hic qui ex iustitia non tenebatur impedire
alterius damnum, sed ex charitate tantum, ta-
men ex odio, & affectu, vt damnum seque-
retur non impedit teneatur restituere? pag.
72. numero 300.

Num ad restituendum damnum illatum teneat-
ur is, cui fur dat ex rebus suis, de quibus dis-
ponere potest, pagina 72. numero 37.

An damni emergentis ratione possit aliquid vl-
tra sortem recipi? pag. 133. numero 288.
& 289.

Dammum emergens non est sufficiens titulus
exhibendi aliquid ultra sortem, ex Scoto, ibi-
dem numero 290.

Debitor.

An rebitor dubitans vtum soluerit debitum, te-
neatur illud soluere, cum creditor eandem ha-
bet dubitationem, p. 55. numero 187.

Debitor dubitans an soluerit debetne integrum
soluere, sed sufficit ei soluere partem secun-
dam dubij proportionem, p. 56. n. 190.

Debitor existens in mora culpabili soluendi, &
ideo creditor cogatur accipere pecuniam, &
interesse soluere, debetne in conscientia, id to-
tum a debitore solui, si non fuit prius admo-
nitus a creditore suo quod ipso non solvente,
debebat pecuniam cum interesse accipere, p.
56. n. 196.

Quando debitoris mora circa solutionem
culpabilis non fuit, an teneatur lucri
cessantis,

Y 3

Index Rerum,

- cessantis, vel damni emergentis incommoda refarcire, quæ creditor ob dilatam solutionem incurrit. p. 57. n. 199.
- An Debitor debeat ex delicto suo lucrum reportare. p. 79. n. 353.
- An Debitor expensis sit restituendum quod ex contractu licito debetur, ipso Debitore longius recedente. p. 80. n. 361.
- An quando Debitor iuste excusatur à restitutione statim facienda ob notabile detrimentum, debeat postea ultra debitum ipsum restituere, etiam damnum lucri cessantis, quod creditor ob eam dilationem est passus. pag. 84. n. 391.
- Verum Debitoris graue detrimentum sufficiat, non solum ad differendam solutionem, sed etiam ad omittendam, quando non est spes, quod cum minori detrimento poterit postea restitui. p. 85. n. 394.
- An debitor excusetur à restitutione facienda creditori nocitura. ibid. n. 398.
- An Debitore sciente peccet contra iustitiam qui restituit creditori debitum, quo ipse abusus est in alterius iniuriam. pag. 86. n. 401.
- Quandonam Debitor liberetur ab onere restituendi. p. 90. n. 433.
- Debitor qui compositione accepta soluit partem illam à Pontifice designatam pro debitis incertis, manetne ita libere, ut etiam comparente postea vero Domino, aut creditore cui restitui facile possit, non debeat amplius ei restituere. pagina 91. numero 445.
- An Debitor ex communicatus excusetur à restitutione agenda. pagina 94. numero 463.
- An Debitorem à restitutione facienda excuset creditoris excommunicatio? ibid. numero 466.
- Debitor denunciatus creditori extinctionem census, an teneatur eum non extinguere, nisi elapso bimestrio. p. 201. n. 357.
- Debitor an teneatur de damno, quod fideiussori accidit, debiti soluti ratione? pag. 235. num. 22.
- Si Debitor soluendo non sit creditor in eius defectum debetne emptori reddere pretium pignoris venditi, si extet, vel si ex illo factus est locupletior? pagina 251. num. 117. & 118.
- Debitum.*
- Debita incerta potest quis licite sibi retinere. p. 17. n. 115.
- Debita incerta ex contractu iusto an possint retineri. p. 34. n. 45.
- Debita certa sunt preferenda incertis. pag. 36. n. 59.
- Prius Debita certa quam incerta sunt soluenda. ibid. n. 62.
- In debitis ex contractu solutio fieri debet tempore, quo inter partes conuentum fuit. ibid. n. 55.
- Quando in debitis ex contractu non est constitutus terminus ad soluendum quid? ibidem n. 56.
- Debita ex contractu oneroso prius soluenda, quam ex gratuito. p. 37. n. 63.
- In Debitorum certorum solutione ordo seruandus. ibid. n. 64.
- An emens domum vel fundum ad Debita hypothecatum, vel obligatum, teneatur in foro conscientiarum ea debita soluere ante sententiam. p. 53. n. 173.
- An Debita certa preferenda sint debitis incertis. p. 74. n. 317.
- An Debita ex delicto soluenda prius sint, quam debita ex contractu. p. 75. n. 324.
- An Debita ex contractu oneroso debeant preferri debitis gratuitis cæteris paribus. p. 77. n. 339.
- An inter debita personalia paria, & eiusdem generis prius debitum sit ei, quod tempore est posterius. p. 78. n. 342.
- Quid debiti nomine ex delicto intelligatur. p. 87. n. 412.
- An se ad Debita possit obligare contrahens, renunciando ius ad bonorum cessionem faciendam. p. 88. n. 422.
- Qui Debita soluere non potest, sperat quod manens in seculo poterit, an possit omnia restitutione ingredi religionem. pag. 90. numero 436.
- An Debiti remissio sit valida ante acceptationem. p. 114. n. 142.
- Quis debiti solutionem absque morali culpa, termino prefixo gerendam amittit, obligaturne in foro conscientiarum lucrum cessans, aut damnum emergens mutuanti refarcire? pag. 134. n. 301.
- In Debiti congruo tempore non soluti penam conuentionalem, potestne aliquid ultra sortem exigi, quod proprie pena sit? p. 135. numero 305.
- An ex Debito venditoris, ex iure naturali possit emi census? p. 198. n. 314.
- Depositarius, Depositum.*
- Depositum quid. p. 95. n. 1.
- Depositarius quot in casibus possit uti deposito. ibid. n. 2.
- Depositum quotuplex admittatur. ibidem numero 3.
- Depositarii quinam possint esse. ibidem numero 4.
- Quanam ordinatiõ depozantur. ibidem numero 5.
- Ad quæ obligetur Depositarius ex Depositi contractu. ibid. n. 6.
- Quot in casibus non teneatur Depositarius reddere Depositum. p. 96. n. 7.
- Si Depositum pereat, ex qua culpa Depositarius teneatur. ibid. n. 8.
- Quandonam Depositarius possit fructibus rei Depositæ frui. ibid. n. 9.
- Quandonam Depositario cadat incrementum pecuniæ depositæ. ibid. n. 10.
- An Depositum in mutuum transierit, quoties res, in pondere, numero ac mensura consistunt, ponderatæ, numeratæ, seu mensuratæ Depositario tradantur? pag. 107. numero 88.
- Pecuniã creatã in Depositum acceptã, & consumptã, post consumptionem autem regio decreti valor eius est imminutus, an teneatur quis reddere quantum in valore accepisti, ac si diminuta non esset? pagina 108. numero 91.
- An depositum receptum est estimatum, an depositarius teneatur de culpa leuissima? p. 109. numero 106.
- Dominium,*

& Verborum.

Dominium, Dominus.

Dominium quid? p. 1. n. 1.
 Dominij subiectum. ibid.
 Dominium duplex admittitur. p. 2. n. 2.
 Dominium iurisdictionis quodnam dicatur ibid.
 Quid item dominium proprietatis. ibid.
 Dominij proprietatis divisio. ibid. n. 3.
 Soli nature rationali potest conuenire Dominium. ibid. n. 4.
 Dominium habet puer ante rationis usum. ibid. numero. 5.
 Quodnam in peculio dominium habeat filius. familias. ibidem. n. 7.
 Dominium serarum quod? ibid. n. 8.
 Dominium non habent Religiosi professi, secus qui simplici paupertatis voto adstricti. ibidem numero. 9.
 Dominium quodnam habeant Religiosi Beneficij. p. 3. n. 1. 1.
 Clerici non Religiosi verum habent dominium bonorum patrimonialium, vel quasi patrimonialium. ibid. 12.
 Dominij obiectum. ibid. n. 13.
 Dominij ius rerum externarum, quæ ab alio occupatæ non sunt. ibid.
 Dominus non est homo vite suæ aut membrorum, nec princeps alienæ. ibid. n. 14.
 Sub hominis Dominium homo potest cadere. ibid. n. 15.
 Ad Dominij acquisitionem quænam requirantur. ibid. n. 16.
 Dominium acquirendi modus quis. p. 4. n. 17.
 De Dominio post Adæ lapsum diuisione. ibid.
 Quot modis in homines Dominium acquiratur? ibid. n. 18.
 Quod item modis Dominium rerum rationalium comparatur. ibid. n. 19.
 Dominium animalium domesticorum & ferarum quodnam. p. 5. n. 2. 1.
 Ferarum Dominium quid ibid. n. 2. 2.
 Lapillorum ac gemmarum Dominium quid. ibid. n. 23.
 Dominium eorum, quæ pro derelictis habentur quodnam intelligatur. ibid. n. 24.
 Inularum Dominium quodnam. ibidem. numero. 25.
 Quid item rerum vacantium. ibid. n. 26.
 Et quid thesaurorum. ibid. n. 27.
 Quid in columbas dominium? p. 6. n. 28.
 De Dominio in syluis seu lignis cædis. ibid. n. 29.
 De Dominio ex gregum pascuis. ibidem numero. 30.
 Quid item dominium ex venatione & piscatione. ibid. num. 31.
 Dominium inter, usum, & usufructum quid discriminis intercedat. p. 7. n. 35.
 An à Dominio distinguatur usus in iis rebus quæ usu consumuntur p. 10. n. 47. 48. & Auctoris resolutio. n. 49.
 An Dominium fame & honoris sit penes hominem. p. 10. n. 52.
 In aliquibus casibus an seruus habeat dominium independens à Dominio pagina 11. n. 53. 54. 55. 56.
 An Dominium Decimarum, primitiarum aliorumque Beneficij Ecclesiastici reddituum habeant Clerici non Religiosi. ibid. n. 60.

Vtrum inuentor thesauri in agro alieno absque Domini facultate teneatur ante iudicis sententiam Domino restituere? pagina 12. numero 69.

An Domino fundi thesaurus inuentus non casus, sed ex intentione totus cedat, si cum licentia eius queratur? p. 13. n. 73.

An si post factam debitam diligentiam rei inuentæ Dominus omnino sit ignotus, ea cedat inuentori. p. 14. n. 80.

Domini particulares agrorum possuntne concubibus prohibere, ne collectis frugibus suis in agris pascant animalia ex herba sponte nascentep. 15. n. 4. & seq.

An in Dominium accipientis transeat statim res per compensationem occultam accepta. p. 44. n. 115.

An qui rem furtiuam vel mala fide emit teneaturam proprio Domino restituere, vel possit eam sui reddere, pretij ab illo recuperandi causa. p. 45. n. 119.

An si domino res periclitetur sit furi reddenda? p. 49. n. 147. & 148.

Mala fidei possessor rem suis expensis meliorem fecit, ex qua meliori facta Dominus maiores fructus percepisset, quos ipse vel negligentia, vel alia de causa non percepit, tenebiturne eos etiam ex melioratione perceptibiles restituere. p. 50. n. 155.

Domino reddere teneaturne in conscientia mala fidei possessor fructus omnes, quos ipse percepit, etiam si Dominus non eos esset percepturus. p. 51. n. 158.

Quando res extat, num quis poterit rem retinere, & Domino eius pretium instum soluere. p. 53. n. 175. & 176. Deciditur resolutio. num. 177.

An Domino debeat necessarii partem rei reddere, qui rem habuit ab illo, de quo dubitabat, an dare posset manente dubio. pag. 55. num. 184.

An Dominium eorum, acquirat usurarius, quæ per usuras comparat? p. 139. n. 340.

Donatio, Donator.

Donatio quid sit? p. 96. n. 11.

Donatio quotuplex admittatur. ibid. n. 12.

Donare quanam possint? ibid. n. 13.

Donandi potestas quibulnam minime competat? ibid. num. 14.

Donare quid possit & non possit vxor. ibidem num. 15.

Quid Donare possint & non possint Clerici Beneficij, aut Regulares Beneficij. ibid. num. 16.

Quid Donare possint Regularium superiores, officiales monasterij, reliquique Religiosi p. 97. n. 17.

Donare non potest fur & qui non est soluendo creditoribus, & ille cuius bona fisco sunt addita. ibid. n. 18.

Donatio patris in filios quæ dicatur? ibidem num. 19.

Quæ Donatio filiorum in patrem intelligatur. ibid. num. n. 20.

Donationis validitas, simul & inualiditas inter viuos omnium bonorum quæ? ibidem num. ero 21.

Quæ donatio dicatur inualida? ibid. num. 22.

Y 4 Quor

Index Rerum,

Quot in casibus Donatio inter vivos possit reuocari. *ibid.* n. 23.
 Quot item in casibus Donatio causa mortis reuocari valeat. p. 98. n. 24.
 An donatio mere interna inducat obligationem in foro conscientiae? p. 112. n. 129.
 Quando donare alicui prohibetur, prohibeturne etiam ei remuneratoria Donatio? p. 120. num. 182.
 An donatione remuneratoria sine termino praefixo donare possit tutor de bonis pupilli? *ibidem.* n. 185. An necessaria sit insinuatio, si aliquis simul pluribus doct eodem tempore, ita vt licet singuli non capiant 500. Solidos, omnes tamen simul plus accipiant. pag. 121. num. 189.
 An donationem excedentem 500. Solidos sine insinuatione factam, donatarius possit tutâ conscientia retinere excessum? *ibid.* n. 192.
 Si donator, vel eius heredes sciant probabiliter donationem abique vi, vel fraude factam fuisse, possuntne licet repetere à donatario ob insinuationis defectum? *ibid.* n. 195.
 An donatio ad causam piam excedens 500. Solidos excipitur à gerendâ insinuationis necessitate? p. 122. n. 198.
 Donatio, quâ filius tempore, quo emancipatur à patre, donat ipsam, excedens si quantitatem praescriptam sit, an digeat insinuatione? p. 122. num. 201.
 An donatio omnium bonorum, si iuramento confirmetur possit reuocari? p. 123. n. 205.
 In aliis casibus praeter quosque à lege praescriptos circa donatarii ingratitudinem, si grauior, vel aequae graues sint potestne etiam donatio reuocari. *ibid.* n. 209. An donatio reuocari possit ob ingratitudinem, si donator dixisset in donatione se sicut facultati reuocandi eam ob ingratitudinem subsequutam
 An enunciare? *ibid.* 212.
 donatio remuneratoria, & ob causam possit propter ingratitudinem reuocari. *ibid.* n. 125.
 Quid pendeat ex donantis voluntate. pag. 124. numer. 219.
 An filius illegitimus natus post donationem factam ab eo, qui prole carebat, sufficiat ad donationem reuocandam? *ibid.* num. 222.
 Donatio incipiens à promissione si rei singularis, & determinata facta sit, an obliget donatarium ad emptionem? p. 183. num. 189.

Dos.

Quandotam dotem constituere virgini deflorata si quis promissor non teneatur? p. 33. n. 37.
 An dos praefatur hypothecis anterioribus etiam expressis. p. 75. n. 327.

E

Ecclesia.

Ecclēsia Romana an gaudeat aliquo privilegio circa praescriptionem rerum mobilium. pag. 21. num. 140.
 Quandotam mutui teneantur? p. 103. num. 64.
 Ecclesia, vel quavis alia causa pia quando est haeres, & non conficit inuentarium, tenetur-

ne sicut alij haeredes omnibus creditoribus etiam supra vires hereditatis? p. 152. num. 451.

Emphyteusis, & Emphyteuta.

Emphyteusis quæ dicatur? pagina 169. n. 88.
 Emphyteusis in quo differat à locatione? *ibid.*
 Emphyteusim qui possint, qui non possint dare? *ibid.* num. 89.
 Ad Emphyteusim quot veniant expendendæ conditiones? *ibid.* num. 90.
 Emphyteusim inter & feudum quæ discrepantia? p. 170. num. 91. An Emphyteuta, vel feudatarius debeat domini privilegij gaudere. p. 212. n. 436.
 Emphyteuta, & feudatarius an obligentur rem in Emphyteusim, seu feudum acceptam meliorare. p. 212. num. 439.
 An Emphyteuta, vel feudatarius reddens re deteriorē acceptam incidat in commissum unde possit domino priuari. p. 213. num. 443.
 Si ab hostibus res Emphyteutica aut feudalis occupetur eo tempore emphyteuta aut feudatarius habeat obligationem pensionis solvendæ. *ibid.* numero 449.
 An Emphyteutæ, vel feudatarij obligatio soluendi pensionem requirat indicis sententiam. pag. 214. n. 456. Quando Emphyteuta venditioni emphyteusim exponit, non expectatâ domini venia, vt incidat in commissum, an sufficiat traditionem geri fictam per clausulam constituti. *ibid.* num. 460.
 An Emphyteusim possit quis permutare, vel donare domino irrequisito. pag. 215. numer. 464. An ad Emphyteusim seu feudi successionem habeat effectum legitimatio in agnatorum praedictum. pagina 216. num. 470.
 Si sit Emphyteusis aut feudum priuati & concedatur alicui pro se eiusque liberis, an comprehendantur illegitimi naturales. p. 216. n. 473.
 An si quis accipiens Emphyteusim stipulatus fuerit pro se, & filiis suis femina sit admitenda. pag. 217. num. 480.
 An in Emphyteusi, vel feudo hereditario possit successor, repudiata hereditate vltimi possessoris Emphyteusim obtinere, cum tamen priui possessoris haeres existat. *ibid.* num. 483.

Emptio, Emptor.

Emptio quid sit. p. 158. numero 1.
 Ad emptionis substantiam quot requirantur. *ibid.* Emptio; & venditio vnum contractum reciprocum constituunt. *ibid.* n. 2.
 Res defuncti, & pupilli, aut minoris non possunt emi à testamenti executore, tutore, vel curatore. pag. 159. n. 7.
 Quandotam sit licitum villus emere pecunia anticipata; & quando non. p. 160. n. 17.
 Emptoris quot obligationes veniant admittendæ. *ibid.* num. 19.
 Emit possunt merces vltionæ minoris quam valent. p. 161. n. 25.
 Non licet rem caris vendere, eo quod sit valde vtilis Emptoris. *ibid.* num. 27.
 Emptorum communis indigentia, causa sufficiens est augendi pretij, non particularis alicuius. *ibid.* 28.
 Emit quis triticum vltra taxam ab eo qui licet

& Verborum.

die vendit ratione asportationis, an possit id eodem pretio alteri revendere? pag. 173. num. 112.

An Emptio tritici, ut creditoribus desolutum, sit legibus non revocandi prohibita? p. 174. numero 123.

Emens plures thesaurum ad revocandum, nunquam tamen fuit punitus, debetne puniri perit, quæ tertio ementi est imposita? pag. 173. num. 127.

Quandonam minoris emi licite possit? p. 176. num. 136.

Emptio quæ ista censenda sit ibid. n. 138.

An ut Emptor laus dicatur ultra dimidium iusti pretij, debeat rem valentem centum, emere plusquam ducentis? p. 178. n. 151.

Emendo aut vendendo lædens intra dimidium, an peccet, & teneatur ad restitutionem? ibid. num. 154.

In Emptorem hereditatis transire ius accrescendi? p. 180. n. 167.

Facto Emptionis contractu, teneturne venditor rem venditam tradere Emptori, cum primum possit, & an satisfaciat interesse soluendo? p. 182. n. 178.

Cum Emptor de evizione agit, venditor et si privilegiatus debetne sequi in hac causa forum emptoris? p. 184. n. 193.

An Emptor possit compelli ad revocandum factum revocandi pacto in fauorem venditoris? p. 185. n. 204.

An Emptor si de facto rem venditam sub pacto revocandi vendat alteri, primus venditor ex vi prædicti pacti possit adversus secundum emptorem agere ad rei vindicationem? p. 186. n. 214.

Falsas litteras quis ex industria apponit legendas, quibus Emptores inducuntur ad carius emendum; perpetratne iniustitiam? p. 188. num. 233.

An Emptor peccet lethaliter, qui in modico pretium iustum census defraudavit. p. 194. num. 276.

Episcopus.

Episcopus quam compositionem possit concedere pro debitis incertis in sua diocesi suis subditis. p. 93. n. 454.

An Episcopus possit legata, quæ impleri non valent in quolibet primum viam commutare. p. 157. n. 502.

Excommunicatio.

Excommunicatio creditoris excusatne debitorem à restitutione facienda. pagina 94. numero 466.

Expensa.

Si Expensæ magnæ sint faciendæ ad restituendam rem, ubi creditor commoratur, gerendane est restitutio debitoris ex delicto expensis. p. 80. num. 338.

F

Famulus.

AN Famuli aliique nudum ministerium exercentes in re usuraria, excusentur ab iniustitia ac restitutione. p. 140. n. 347.

Si Famulus durante tempore in contractu staturo, ægrotet, potestne stipendium accipere pro eo tempore, quo ægrotat, & non poterat famulari. p. 210. n. 419.

Feudum.

Feudum quid sit. p. 170. num. 91.

Feudum in quo discrepet ab Emphyteusi. ibid.

Ad Feudi iustitiam quot conditiones requirantur. ibid. n. 92.

Quinam in Feudum dare possint. ibid. n. 93.

Quoniam in Feudum dari possint. ibidem numero 94.

Feudi acquirendi quot modi admittantur. p. 171. n. 95.

Feudi accipiendi quinam sint capaces, & quinam incapaces. ibid.

An femina semel ad feudum admissa eo quod masculus deficiat, si postmodum nascatur, sit excludenda illius natiuitate. pag. 216. numer. 477.

Fideiussio, Fideiussor.

Fideiussio quæ dicatur. p. 236. n. 11.

Ad Fideiussionis contractus iustitiam quot requirantur conditiones. p. 234. n. 13.

Fideiussor in quot casibus ante excussionem principalis conveniri possit. ibid. n. 14.

Quinam fideiubere possint. ibid. n. 15.

An fideiubere possit filiusfamilias. ibid.

An maiores possint fideiubere. ibid.

Vtrum pupilli fideiubere possint. ibid.

An item pauperes. ibid.

Quandonā fideiubere possit femina. ibid. n. 16.

Circa fideiussionem quot in casibus mulier uti non possit beneficio Velleiani. ibid. n. 17.

An fideiubere possint Clerici. ibid. n. 18.

An Fideiussor possit esse religiosus sine prælati consensu. ibid. n. 19.

Potest fideiussor pecuniam pro fideiussione recipere. ibid. n. 20.

An à fideiussore possit creditor aliquid accipere, ut eum à fideiussionis obligatione liberet. ibid. n. 21.

De damno quod fideiussori accidit, an debitor teneatur ratione debiti soluti. p. 235. n. 22.

A fideiussore triplici in casu potest creditor exigere debitum, & ille tenetur solvere. ibid. numero 23.

Non potest Fideiussor ante tempus solationis debiti contra debitorem agere, nisi in quatuor casibus. ibid.

An quando plures fideiussores pro eodem sunt debito singuli teneantur in solidum. ibidem. numero. 24.

Qui fideiubet pro reo fugiente ipso, non ad poenam corporis sed ad pecuniariam obligandus. ibid. n. 25.

Fideiussor an remaneat liber ad tempus determinatum

Index Rerum,

minatim creditor protoget debitori terminum? ibid. n. 26.
 Si Fideiussorem mulier iuramento confirmavit privilegij velleiani ignara, eone gaudet? p. 250. n. 110. & 111.
 An Fideiubere possint Episcopus & Clericus? p. 251. n. 114. & 115.

Fides.

Bona fides ad præscriptionem requiritur. pagina 8. num. 42.
 Fidem esse malam, an efficiat ignorantia inuincibilis, seu inculpabilis iuris. p. 18. num. 124.
 An mala fides illius à quo quis rem accepit, noceat ad præscribendum ei, qui accepit illam. p. 19. n. 127.
 An fructus tunc purè naturales tunc mixtos, antequam præscribantur, & bona fides desit, sic acquiras, ut si iterum consumas, debeas Domino reddere. p. 25. n. 169.
 Qui mala fide rem accepit dubitans alienam esse, ad quid teneatur. p. 29. num. 12.
 Male fidei possessor tenetur illi restitutionem facere cui rem abstulit. p. 34. n. 46.
 Bonæ fidei possessor quid sit? ut recuperet pretium pro re accepta traditum. ibid. n. 47.
 Qui mala fide accepit, debet rem restituere Domino, etiam si pretium pro ea solum amittat. p. 35. n. 48.
 Qui rem gratis bona fide à fure accepit, vel emit eam, vero domino non furi restituat. ibid. n. 49.
 Bonæ fidei possessor quandomam possit alienare prædium. p. 52. n. 165.
 Bonæ fidei possessor quandomam sibi & domino consulet ibid. n. 167.
 Vide Verb. *Possessor*.

Filius, Filia.

filia exheredari non potest, post coningium inuito patre initum. p. 101. n. 50.
 Vni filio plus quam alteri pater potest relinquere. ibid. n. 51.
 In quibus casibus Filius ac filiafamilias teneatur mutuum soluere? p. 103. n. 63.
 An filius illegitimus natus post donationem factam ab eo, qui prole carebat, sufficiat ad renouandam donationem. p. 124. n. 222.
 An si filij illegitimi postea legitimentur à Principe, vel per subsequens matrimonium cum eorum matre, habeat locum dispositio *leg. si unquam*. ad renouandam donationem? ibid. num. 225.
 Filium vnicum habens pater, ei copiose donat, postea alij filij nascuntur, Donatio estne renouanda solum vique ad legitimas alius filiis debitas? p. 125. num. 229.
 Filius spurcius potestne aliquid accipere in substitutione fideicommissaria? pagina 146 num. 405.
 Num filius spurcius substitutus pupillariter filio legitimo possit ei in bonis paternis succedere. p. 147. n. 412.
 An filium spurcium hæredem possit instituere pater, sub conditione, si à Principe legitimetur. p. 148. n. 418.
 An filius spurcius possit de iure communi à matre, vel à matris ascendentibus per testamentum accipere? p. 149. n. 422.

filio spurcio etiam non indigenti, sed aliunde potenti se alere, potestne pater alimenta præbere testamento? ibid. n. 426.
 filiis spurciis an alimenta danda sint solummodo ad necessaria naturæ sustentationem, non ad status decentiam? ibid. n. 429.

Quandomam iudicandum sit filium spurcium indigere? p. 150. n. 432.

An filij successio in bonis paternis sit ex iure diuino? ibid. n. 439.

Num filij penitentia post aliquam culpam secuta ante patris obitum, sufficiat ad causam exheredationis abolendam, ita ut postea contra eius valorem agere possit? pagina 151. num. 443.

An pars illa, quæ danda esset Filio exheredato, debeat aliis filiis accrescere. pagina 152. numer. 447.

An filiasfamilias obligetur ex mutuo exceptione Macedoniana opposita, si iuramento solutio confirmetur? p. 127. n. 243.

An filijfamilias obligentur iuramento de non opponenda exceptione Macedoniana. ibid. n. 246.

An filijfamilias exceptione Macedoniana opposita, de obligentur à mutui solutione in foro externo tantum. p. 128. n. 249.

Fur, Furtum.

Qui à fure rem alienam scienter emit, si postea peniteat, potestne eam reddere furi pretio recepto. p. 50. n. 152.

Qui à fure accepit pretium, ne eius furtum impediatur, vel nunquam non taceat, tenetur ne semper restituere, quod ab eo accepit. p. 73. n. 310.

An furtum sit graue quando quis accipit rem non petitam quam si petisset, Dominus impertiret. p. 89. n. 439.

Fur an possit facere donationem. pagina 97. numero. 18.

Vide, Verb. *Restitutio*.

G

Gabella.

AN Gabella debeatur ex venditione sub pacto legis commissoriae, & adiectionis in diem, aut ex pacto renuendi, adiecta clausula, quod res inempta sit. p. 186. n. 218.

H

Hæreditas, Hæres.

AN hæreditatis possessionem censearis habere, ex eo quod coheres tibi cedat partem illius. p. 24. n. 162.

Qui Hæredes & legatarij institui possint & non possint. p. 100. n. 47.

Inter hæredis institutionem, & legatum differentia quæ. p. 102. n. 59.

Quæ hæreditas veniat applicanda fisco. p. 146. num. 401.

An hæres siue fidem dederit spurij Patri, siue non possit si velit licitè ea bona sibi retinere,

& Verborum.

re, & spacio non dare? p. 147. n. 408.

Heredum nomine duplex venit admittendus intellectus. p. 150. n. 433.

Si aliquis sic heres sit institutus in re certa, ut testator expresse dixerit se nolle, quod in aliis bonis ille succedat, an debeat adhuc in aliis succedere? ibid. n. 436.

An heres excusetur in conscientie foro à soluendis debitis ob inuentarij omissionem? p. 152. n. 464.

An heres possit differre in foro conscientie per annum legatorum executionem? pag. 156. num. 492.

An in hereditatis emptorem ius accrescendi transeat? p. 180. num. 167.

Histris.

Histrionum ludi quandonam sint liciti? pagina 221. numero 23.

Homicidium.

Homicidij causa accepta an sint restitutioni obnoxia? p. 58. n. 112.

An homicidium mandans fieri, sed voluntate mutata reuocat mandatum, & hoc mandatio intimat, putanti id è mandatario non ferri dici, & ex vi inuisionis occidit, teneatur restituere damna. p. 64. n. 247.

Homicidium alienj consensens, & is quem conuulsi occisus est, teneturne ad restitutionem? p. 65. n. 259.

Vide, Verb. *Restitutio*.

Homo.

Homo non est dominus vite sue aut membrorum. p. 3. n. 14.

Homo sub hominis dominium potest cadere. ibid. n. 15.

In homines quor. modis dominium acquiratur? p. 4. num. 18.

Homo an sit sue dominus fame. p. 10. n. 52.

Ad hominem à crimine vi reuocandum, grauissima requiritur causa. p. 86. n. 407.

Hypotheca.

An hypothecis anterioribus etiam expressis Dos preferatur? p. 75. n. 327.

Hypotheca quid sit. p. 235. n. 27.

Hypotheca quocumque ex causa nascatur. ibid. num. 28.

Hypotheca diuisio multiplex admittitur. ibidem.

Hypotheca legitima quæ dicatur? ibidem. num. 29.

Hypothecæ quænam subiici possint? pag. 236. num. 30.

Hypothecam quinam possit, vel non possit dare? ibid. n. 31.

Circa Hypothecam quænam peccata possint contingere? ibid. n. 32.

I

Ignorantia.

AN Ignorantia inuincibilis, seu inculpabilis iuris effici in aliam esse fidem? p. 18. num. 124.

An ex causa Ignorantiæ probabilis maioris concedenda sit in integrum aduersus prescriptionem restitutio. pagina 22. numero 147.

Ignorantiâ comitante inuincibili damnum inferens, an ad restitutionem teneatur. pag. 42. num. 97.

Iniuria.

Quotuplex Iniuria veniat admittenda. pag. 19. nu. 6.

Qui per iniuriam Virgine defflorauit tenetur rependere damnum, quod ei ex tali iniuria est secutum. p. 33. n. 34.

Insinuatio.

An Insinuatio sit necessaria, si aliquis simul pluribus donet eodem tempore, itaut licet singuli non capiant 500. Solidos, omnes tamen plus accipiant. pagina 121. numero 189.

Ad Insinuationis necessitatem quid requiratur. ibidem.

An sine Insinuazione factam donationem excedentem 500. Solidos, possit donatarius totâ conscientia retinere excessum? ibidem n. 192.

Inuentarium.

An ad Inuentarium conficiendum rei in usufructum sibi concessæ usufructuarius astringatur, vel etiam cum testator remittit huiusmodi obligationem. p. 23. n. 154.

Inuentor.

An Inuentori primo cedant venæ metallorum, cum in alieno fundo reperiuntur. pagina 13. n. 76.

Inuentori ceditne res illa, cuius dominus post factam debitam diligentiam omnino est incognitus. p. 14. n. 80.

Iuramentum.

Si cum Iuramento quis promisit prodige ob peccatum patrandum, teneturne totum implere. p. 59. num. 215.

Si Iuramentum est adiectum testamenti non reuocandi, an possit adhuc licite reuocari. p. 142. num. 367.

Si Iuramento testamentum confirmatum licite reuocari non valeat, an valide possit reuocari. p. 143. num. 370.

An si Iuramentum adiiciatur pœnæ solutioni, debeat pœna iuramenti ratione. ibidem numero 374.

Index Rerum,

Ind.

Iura asportationis an exigere possit qui tempore abundantia, quando necessum non est triticum asportari, id gesserit. p. 173. n. 115.
An ius accretendi in emptorem hereditatis transeat. p. 180. n. 167.

L

Laudemium.

Laudemium quodnam dicatur. p. 170. n. 90.
Laudemium quot in casibus non debeatur. ibidem.

Legatum.

Legatum inter & heredis institutionem quid discriminis intercedat. p. 102. n. 59.
An Legata usufructuarij ad pias causas sint valida. p. 146. n. 397.
An Legatum valeat, quando relictum est duobus qui eandem sunt nominis. p. 153. n. 458. & seqq.
Si quis Legatum generatim pauperibus extra testatoris locum existentibus dari. p. 154. n. 468.
In electione pauperum, quibus generatim legatum relinquatur, an praeferendi sint pauperes consanguinei testatoris. ibid. n. 471.
Electio pauperum, quibus legata elemosyna est distribuenda, potestne eam propriis consanguineis, si sint pauperes, elargiri. ibidem numero. 474.
Legata pauperibus pecuniae distributor an possit partem sibi applicare, quando reuera ipse inopia afficiat. ibid. n. 477.
An is, cui legata pecuniae distributio inter pauperes committitur facienda, debeat semper pauperiores praeferre. 155. n. 480.
Si Legatum sit, ut summa quaedam pauperioribus distribuatur potestne totum dari, vni pauperi. ibid. n. 487.
Legatum relictum virginibus pauperibus ad nuptias, potestne iis dari, quae nubere nolunt, ut religiosae fiant. p. 156. n. 489.
An Legatorum executionem possit differre haeres per annum in foro conscientiae. ibidem. num. 492.
Quando Legatum relictum est pro puellis orphanis, potestne illud admitti quae patrem quidem habet, sed ad puellae succurrendum omnino inutilem. ibid. n. 496.
Legatum pro liberandis incarceratis potestne impendi pro alicuius incarceratione impedienda. p. 157. n. 499.
An Legata quae impleri non valent, possit Episcopus in quemlibet pium usum commutare. ibid. n. 502.

Legitima, Legitimitas.

An, si Legitima aliquem princeps donaret, ut in fundo succedat, eius dispositio habeat effectum inrequisito domino. p. 215. n. 467.
An Legitimitas habeat effectum ad emphyteusis seu feudi successionem, in agnatorum praedictum. p. 216. n. 470.

Locatio, Locator.

Locatio quid sit. p. 167. n. 69.
Locator quis dicatur. ibid.
Quae possint locari quae non. ibid. n. 70.
An Locare alteri liceat conductori rem quam ipse conduxit. ibid. n. 71.
Quinam possint locationis contractum inire, & quinam non. ibid. n. 72.
Quid faciendum quando rem communem duorum vnus locari vult vni, alter alteri. pag. 167. n. 73.
Quandonam Locatio transeat ad haeredes, & quando non. ibid. n. 74.
Locationi factae a tutore vel curatore, minor, vel pupillus tenetur stare. p. 168. n. 76.
Quid debeat fideus gerere circa locationem factam a reo ante, vel post patratum delictum. ibid. n. 77.
Locationi antefactae nomine Ecclesiae, Praelatus successor stare tenetur. ibid. n. 78.
Si res Locata pereat cuiusnam perit. ibidem numero 79.
Locatori conductor, Et locator conductori tenetur. ibid. n. 80.
Locatio quot modis finiatur. ibid. n. 83.
Quando possit res locata peti, non finito locationis tempore. ibid. n. 84.
Locator tenetur vitium rei aperire conductori. p. 169. n. 84.
Locator tenetur ad refarciendas expensas necessarias factas a conductore, non eas quae conductor gessit ad proprium tempore commodum. ibid. n. 85.
Locator tenetur ad onera & tributa pro re locata imposita, non ad ea quae pro fructibus. ibid. n. 86.
Locatoris obligationes quot enumerentur. ibid. numero. 87.
Locationem inter & Emphyteusim quid discriminis intercedat. ibid. n. 88.
An Locationi rei dotalis a marito factae, vxor teneatur stare, soluto matrimonio. pagin. 208. num. 404.
An Locatori ius det ubertas notabilis alicuius anni, ut maiorem pensionem exigat, quam deducta fuerat in pactum. p. 210. n. 416.
Quando Locator obligat in contractu conductorem ad meliorationem rei conductae faciendam, an sit facienda melioratio sumptibus locatoris. ibid. n. 423.
An Locatori liceat obligare conductorem, ad suscipiendum in se omne rei locatae periculum. p. 111. n. 422.

Lucrum.

An Lucrum turpitudinis debeat restituere meretrix. p. 57. n. 202.
An lucri cessantis titulo possit aliquid ultra fortem ex mutuo recipi. p. 133. n. 293.
Cum alia via lucrum, quod tibi ex mutuo cessat, vel damnum quod emergit, compensare vales eo quod habeas aliam pecuniam, potestne aliquid ex mutuo exigere si ex auaritia aut pusillanimitate eam pecuniam reservare curares, nec eam negotiationis periculo exponere. pag. 134. n. 297.

Ludus.

Ludus quis dicatur. p. 220. n. 20

Ludus

& Verborum.

Ludos per se licitos an sit. ibidem numero 21.

An Ludus ex circumstantiis possit fieri illicitus. ibid.

Non est mortale ratione affectus ad lucrum nec ex circumstantia loci temporis, vel sacri, vel personæ. p. 221. n. 22.

Ludi histronum quondam sunt liciti? ibid. num. 23.

Ad Ludi iustitiam quot requirantur conditiones. ibid. nu. 24. Et ibidem veniant enumeranda.

Ludus vetitus quis. p. 222. n. 28.

Non Ludenti votum aut iuramentum potestne sub lethali obligare? pagina 225. numero 58.

Ludere principaliter propter lucrum estne lethale peccatum? p. 226. n. 61.

An Ludere principaliter propter lucrum sit saltem veniale piaculum? ibidem numero 64.

An Liceat ludere preces sacras, ita ut victus debeat aliquoties pro victore aut pro animabus purgatorij salutationem v.g. Angelicam recitare. ibid. n. 67.

An qui Ludo prohibito dant operam contra legem præscriptum lethaliter delinquant. p. 227. n. 71.

An Ludis prohibitis clerici operam exhibentes peccent lethaliter. ibid. n. 75.

An Ludentes Religiosi chartis delinquant? p. 228. n. 78.

An si quis in Ludo exponit rem furtivam alienam, aut apud se depositam, qui eam lucratus est, teneatur, eam domino reddere, ubi scit alienam esse? ibidem num. 81.

De Ludo plura à pagina 229. usque ad 234.

M

Mandatum, Mandatarium.

Mandatum quid sit? pagina 236. numero 33.

Mandatum generale ad illicita non se extendit. ibid. n. 34.

Mandatarius non potest reculare mandatum nondum susceptum. ibid. n. 35.

Mandati substantialia quæ? ibidem numero 36.

De Mandatario mandatum accipiente absque ulla forma expressa. ibid. n. 37.

Mandatum quot modis finiatur. pagina 240. num. 38.

Mandatum quot in casibus Mandatoris morte non finiatur. ibid. n. 39.

Quid intelligendum cum dicitur Mandatum non expirare morte mandantis, quando res non est integra. ibid. n. 40.

Melioratio.

Melioratio quamvis gerenda sit expensis locatoris, an conductoris? pagina 210. numero 423.

Meretrix.

An Meretrix restituere debeat turpitudinis lucrum. p. 57. n. 202.

Ut Meretrices possint pretium turpitudinis suæ aliter quamvis fornicariæ recuperare. pagina 58. numero 209.

Esch. & Mend. Theol. Moral. To. V.

Minor.

Minor & pupillus tenentur stare locationi factæ à curatore vel tutore. pagina 168. numero 76.

An Minor emens cum pacto reuendendi possit obligari ad reuendendum absque iudicis decreto bona immobilia. pagina 185. numero 210.

Monachus.

Monachorum ususfructus quis dicatur. pagin. 8. num. 59.

Monopolium.

Monopolium quid sit? pagin. 163. numero 40.

Quot modis Monopolium possit contingere? ibidem.

Monopolium in cambiis vitandum. pag. 166. num. 66.

An Monopolium sit contra iustitiam, cum mercatores conspirant, ne merces vendatur, nisi intra summi pretij latitudinem. pag. 187. numero 226.

Monopolium estne illicitum, si quis, vel alij cum illo omnes merces alicuius generis tempore abundantie vili pretio emant, carius postea diuendendas? pagina 188. numero 229.

Mons pietatis.

Mons pietatis quis dicatur. pagina 105. numero 77.

Montis pietatis condiciones quot admittantur? ibid.

An Montes huiusmodi sint liciti? ibid. numero 78.

Montem pietatis instituere quisque priuatus potest. ibid. n. 79.

Deponentes pecuniam apud montem non possunt aliquid recipere ultra fortem. pag. 106. num. 80.

Et ex indulto possunt. ibid.

Tituli ob quos lucrum enadit instum ex depositis supra montem pietatis quot admittantur. ibid. n. 81.

Mons pietatis potest aliquid exigere à mutuatariis ad expensas extruendæ domus. ibid. numero 82.

Et ad sumptus ministrorum etiam si pignora eorum labore ad custodiam non egeant. ibidem num. 83.

Non potest aliquid accipere in sui ipsius augmentum. ibid. n. 84.

Montes pietatis exculantur ab usura. p. 138. nu. 333.

Si Montis pietatis pecunia negotiationi exposita sit, potestne exigi aliquid ultra fortem, & ultra id quod exigitur ad montis conseruationem. p. 139. n. 337.

Mutuum, Mutuatarius.

Mutuum quodnam dicatur. p. 102. n. 60.

Mutuum inter, & commodatum ac permutacionem quæ discrepantia. ibid.

Mutui dimissio. ibid. n. 61.

Mutuum expressum quodnam dicatur ibidem.

Quid item tacitum. ibid.

Qui possunt contrahere iure nature ex Mutuo obligantur, sed in quibusdam casibus non obligantur ex privilegio iuris filij ac filiarum familias, Ecclesiæ ac minores. ibid. n. 62.

Index Rerum,

In multis casibus filius ac filia familias mutuum tenetur soluere. p. 103. n. 63.

Quandonam ad mutui redditionem teneantur Ecclesia vel pius locus. ibid. n. 64.

Obligatio Mutui reddendi, quod tutor, vel curator nomine pupilli vel minoris accipere, quæ dicatur. ibid. n. 65.

Mutuum in quot casibus sit usurarium, pagina 104. numero 71. & in quot non. ibid. n. 72.

Quid in Mutuo pecuniario, quando crescit aut decrevit pecuniæ valor. p. 105. n. 74.

Quid in aliarum rerum mutuo crescente vel decrecente earum pretio. ibid. n. 75.

Mutui definitio venit tradenda. p. 125. n. 230.

Bonitas & similitudo pecuniæ soluendæ, quæ mutuo accepta est, debet esse extrinseca. pag. 126. num. 233.

An Mutuum plenè probetur ex eo, quod unus testis numerationem pecuniæ testetur, & alter mutui concessionem. p. 126. n. 239.

Mutuatariis omnibus cõcessa exceptio non numeratæ pecuniæ, impeditur ex confessione mutui, Et obligatione soluendi facta in instrumento guarantee. p. 129. nu. 257.

Quæ exceptio opponi possit, vt Mutuatario permittatur probare, se nullam accepisse pecuniam spectato iure civili aut canonico. p. 130. n. 264.

Quoties ob mutuum conceditur alicui pecunia, vel aliquid pretio æstimabile ob timorem, ne iterum denegat mutuum eidem mutuatori petenti, an constituitur usura, si principaliter id fiat mutui occasione. ibid. n. 268.

In Mutuo recuperando ratione periculi an possit ultra sortem exigere. pag. 135. n. 308.

An Mutuator possit pretium à Mutuatario exigere ob assicurandam sortem. p. 136. numero 311.

An Mutuum petere sub usuris à feneratori parato absque necessitate, seu utilitate sit mo tale. p. 141. n. 335.

An Mutuari possit pecuniam, quam priuatim scis breui tempore imminuendam, vel deponendam, an item Mutuari possis cum obligatione eandem quantitatem reddendi. p. 177. nu. 141.

N

Necessitas.

Qui Necessitate pressus rem alienam absumpsit, an teneatur restituere, quando creditor in simili necessitate versatur. pag. 83. numero 383.

Ob Necessitatem extremam, non solum tuâ, sed tuorum parentum, an possis restitutionem omittere, aut differre. p. 84. n. 385.

Negotium.

Negotia gesta quæ dicantur. p. 240. n. 41.

Negotiorum gestor quis item dicatur. ibid.

Negotia alterius quot modis gerantur. ibid. n. 42.

Negotia gerentis obligationes, & eius cuius negotia geruntur recensentur. ibid. n. 43.

Negotiorum gestor de qua culpa teneatur. p. 241. n. 44.

Negotiorum gestor regulariter non tenetur de casu fortuito. ibid. n. 45.

Quid si negotium incepit, & imperfectum reliquit. ibid. n. 46.

Quando teneatur ad expensas factas is, cuius negotium geritur. ibid. n. 47.

Qui negotium gessit animo gratuito, non potest expensas petere. ibid. n. 48.

Ex negotiis gestis quotuplex oriatur actio. ibid. numero 49.

O

Obligatio.

Obligatio restituendi an oriatur ex qualibet culpa etiam leui & leuissima. p. 40. num. 85.

An obligatio restituendi confurgat in conscientia ob damnum ex culpa veniali Theologica obueniens. p. 41. n. 89.

An si Obligatio restituendi oriatur ex culpa veniali, talis obligatio sit restituendi totum damnum. ibid. n. 93.

Obligatio ad emendationem rei vnde ortum sortitur. p. 163. n. 41.

Officium.

Officia publica an per se sint vendibilia. p. 59. num. 8.

P

Pactum.

Pactum de retrovendendo quando in venditione apponitur, an res plus minusve valeat. p. 160. num. 21.

Pactum huiusmodi quot conditionibus sit licitum. ibid. n. 22.

Pactum esse licitum, vt census eadem moneta redimatur. p. 164. n. 52.

An Pactum sit illicitum de iure naturæ, quod elapso decennio, census redimi viterius non possit, vel quod non possit nisi post decennium. p. 200. n. 328.

An Pactum licite apponi possit in census redemptionem, vt venditor, non solum idem pretium, sed eandem monetam in specie reddat. p. 202. n. 347.

Palpo.

Palpo quandonam ad restitutionem teneatur. p. 68. n. 278.

Peculium.

Quotuplex peculij genus possit filiofamilias competere. p. 2. n. 6.

Quodnam in peculio dominium habeat filiofamilias. ibid. n. 7.

Pensio.

Pensio quandonam soluenda, & quando de ea aliquid remitti debeat. p. 168. n. 81.

Pensio quandonam possit augeri. ibidem. numero 82.

An Pensio debeatur etiam eo anno, quo censui subiecta nullus fructus affert, vel in minori quantitate, quam ad pensionis solutionem sufficiat. p. 196. n. 297.

An Pensiones integre debeantur, licet sit census de iure naturæ, quando non emittitur pecunia præsentem, sed partim creditam, ac postea soluenda. p. 197. n. 304.

An

& Verborum.

An Pensiones exigere possit creditor, si res cessit
sui subiecta pereat, vel infructuosa perpetuo
fiat culpa debitoris. p. 200. n. 324.

An ante Pensionem solutam fructus rei con-
ductæ fiant conductoris? pagina 209. nu-
mer. 406.

Quid nomine sterilitatis omnimoda, quæ om-
nino ab ulla Pensione exculat, intelligatur?
ibid. n. 410.

An Pensio sit tunc diminuenda solum, quando
non percipitur dimidia pars fructuum, qui
communiter ex eo fundo solent percipi. ibid.
n. 413.

Quamobrem causam Pensio sit imminuenda? pag.
214. n. 453.

Pignus.

Pignus an possit exigi in cambio? p. 166. nume-
ro 67.

Pignus quid sit? p. 235. num. 27.

Pignoris quatuorplex causa. ibidem. nume-
ro 28.

Pignoris dimensio multiplex admittitur. ibidem.

Pignus legitimum quid sit? ibid. n. 29.

Quænam Pignori subici possint? pagina 236.
num. 30.

Pignus quinam possit vel non possit dare? ibid.
num. 31.

Circa Pignus quæ peccata possint contingere?
ibid. n. 32.

Pius V.

Pij V. Bulla de censibus obligat, ubi promul-
gata aut recepta non est. p. 164. n. 54.

Pius V. quorad Cambij realis institutio requirit
conditiones. p. 166. n. 68.

An Pij V. Bulla circa conditiones asseruandas
ad censum valorem obliget vique? pag. 193.
num. 280.

Pena.

Pena quatuorplex admittitur à Doctoribus? p.
134. n. 302.

Pena legalis quæ dicatur? ibid.

Quæ sit iudicialis. ibid.

Quænam item sit pena conventionalis. ibi-
dem.

In Penam conventionalem debiti congruo
tempore non soluti potestne aliquid ultra
fortem exigi, quod proprie pena sit? p. 135.
n. 305.

An Pena debeatur ratione iuramenti, si adijcia-
tur iuramentum penæ solutionis? pag. 143.
num. 374.

Pœnitens.

An Pœnitens qui ammonitus aliàs Confessio-
nem restitutionem promittit, & non observa-
uit, debeat absolui. pag. 81. num. 363.
& 364.

Quando Pœnitens peccat indulgeri sibi aliquod
tempus, ut paulatim restituat, & iudicatur id
melius esse creditore, & pœnitenti potestne,
id tempus indulgeri, si mox solvere valet. ibid.
n. 367.

Vide verb. *Restitutio*.

Possessor, Possessor.

An Possessionem hereditatis censilem habere,
ex eo, quod coheres tibi cedat partem illius.
24. n. 162.

Possessio an sufficiat probetur vnico teste.
ibid. n. 165.

Possessor bonæ fidei quandonam omnes fructus
rei industriales comparat. p. 25. n. 163.

Esch. & Mend. Theol. Mor. To. V.

An Possessor bonæ fidei teneatur fructus mix-
tos consumptos ante tempus præscriptionis
Domino restituere si agnoscat rem a qua
provenire, alienam esse. ibidem nume-
ro 173.

An Possessor qui à principio fuit bonæ fidei,
postmodum malâ superueniente, possit licite
rem alienam, ac eius fructus retinere. p. 26.
n. 176.

An Possessor malæ fidei satisfaciât, cum incre-
mentum rei provenit ab extrinseco, rem si-
mitem reddens, si eo tempore Dominus
consumptus non esset. pagina 26. numero
180.

An qui rem mala fide posseisam in dies cre-
scentem peremit, satisfaciât restituens quanti
tempore absumptionis æstimatur. p. 27. num.
183.

Qui possidet bonâ fide rem alienam putans esse
suam, teneatur statim illam restituere agno-
scens esse alienam. p. 29. n. 7.

In quæ casibus Possessor bonæ fidei ad resti-
tutionem non teneatur. p. 29. n. 9.

Possessor malæ fidei debet rem alienam Domi-
no vna cum eius fructibus reddere. ibidem
num. 11.

Possessor malæ fidei teneatur illi restitutionem
facere cui rem abstulit. p. 34. n. 46.

Possessor bonæ fidei quid sit, ut recuperet præ-
tium pro re accepta traditum. ibidem nume-
ro 47.

An Possidens mala fide rem alienam, si apud iu-
lum pereat, teneatur eam restituere, quando
alias apud dominum erat peritura. p. 43. nu-
123.

An Possessor malæ fidei teneatur rem restituere
iuxta maiorem valorem, quem a tempore
iniustæ acceptionis habuit si forte pereat,
aut deterior fiat. p. 46. n. 127.

An Possessor malæ fidei teneatur rei alienæ re-
stituere fructus quos percepit, sed iam non
habet quia mala fide consumpsit, quos ta-
men Dominus non erat percepturus. p. 47.
n. 130.

An possessor bona fidei teneatur ad restituend-
am domino rem alienam extantem, vel
quantum eius causa factus est locupletior,
quando fur non est factus impotens ad re-
stituendum. ibid. n. 134.

An Possessor bonæ fidei non aliter teneatur da-
re id in quo factus est locupletior nisi in defe-
ctum ipsius rei alienæ. p. 48. n. 141.

An possessor bonæ fidei post consumptam, vel
alienatam remfurtivam debeat restituere,
in quantum factus est locupletior. pag. 49. n.
145.

Possessor malæ fidei rem suis expensis melio-
rem fecit, ex qua meliori facta Dominus ma-
iores fructus percepisset, quos ipse vel ex
negligentia, vel alia de causa non percepit, te-
nebiturne eos etiam fructus ex melioratione
perceptibiles restituere. p. 50. n. 155.

An Possessor malæ fidei teneatur in conscien-
tia, reddere domino fructus omnes quos ipse
percepit etiam si Dominus non eos esset per-
cepturus. p. 51. n. 158.

Possessori fuit à principio bona fides circa alte-
rius rem, postea vero mala fides advenit, an
debeat fructus rei restituere, & quid spectan-
dum. ibid. n. 162.

Index Rerum,

Possessor bonæ fidei quo in casu possit alienare prædium. p. 52. n. 165.
Possessor bonæ fidei quandonam sibi & Domino consulat. p. 52. n. 167.

Prælatum.

Prælatum successor tenetur stare locationi antefactæ nomine Ecclesiæ. p. 168. n. 78.

Præscriptio.

Præscriptio quotopliciter veniat accipienda. p. 8. n. 40.
Ad Præscriptionem requiritur possessio. ibidem num. 41.

Et bona fides. ibid. n. 42.

Necnon titulus. p. 9. n. 43.

Et continuatio possessionis tempore legibus definita. ibid. n. 44.

Quænam res præscribi non possint. ibid. n. 45.

Contra Præscriptionem datur restitutio. ibidem num. 46.

An ad Præscriptionem requisitam bonam fidem interrumpat dubium circa proprietatem rei post possessionem illius bona fide acquisitam. p. 18. n. 220.

An mala fides illius, à quo quis rem accepit noccat ad præscribendum ei, qui illam accepit. p. 19. n. 127.

An sit præscripta res legitime, quando post legitimam Præscriptionem constat fuisse alienam. p. 20. n. 133.

An Præscriptioni possit renunciari. ibid. n. 136.

Circa Præscriptionem rerum mobilium potestne Romana Ecclesiæ gaudere aliquo privilegio. p. 21. n. 140.

Præscriptio immemoriali probata censeturne probata centenaria præscriptio. ibidem num. 144.

An aduersus Præscriptionem ex causa probabilis ignorantie maioribus concedenda si in integrum restitutio. p. 22. n. 147.

Præscriptio tricennalis bona fide peracta quam vim exerat. ibid. n. 150.

Præcarium.

Præcarium quid sit. p. 99. n. 34.

Ad Præcarij contractus substantiam quid requiratur. ibid. n. 35.

Præcarium inter absentes an possit constitui. ibidem.

Qui Præcario accipit tenetur ex culpa lata, non ex leui aut leuissima. ibid. n. 36.

Præcarium quot modis finiatur. ibidem. numero 37.

Quid quando præcarium conceditur ad tempus definitum, & quando non conceditur ad tempus definitum, num finitur concedentis obitu? ibid. n. 38.

Quandonam ex præcario civilis actio oriatur, quando non. ibid. n. 39.

Statim ac præcarium concessum est potestne à concedente repeti. p. 109. n. 99.

Præmium.

Præmium estne seruandum à principe taxatum, relicto communis estimationis pretio. p. 159. n. 13.

Cum constat iniustum esse præmium taxatum à principe, an possit non obsequari? ibid. n. 14.

Præij augendi quænam sufficiens causa. p. 161. num. 29.

Ad præmium augendum mendacia, quibus mercatores vtuntur quale peccatum? ibid. n. 30.

Pretia rerum an lege principis, aut hominum æstimatione constituentur. p. 175. n. 132.

Promissio.

An Promissio consistat, & in solis vocibus, & signis externis? p. 110. n. 116.

An licet promissio externa sine interna voluntate non obliget ex iustitia, possit dici promissio. p. 111. n. 119.

An promissio facta cum semiplena libertate sufficiens ad peccatum veniale, non autem ad mortale, sufficiat ad obligandum etiam de re leui. ibid. n. 122.

Ad promissionis valorem requiritur, quod non fiat ex vehementi passione iracundiæ, vel alterius affectus? ibid. n. 125.

An promissio, vel donatio merè interna inducat obligationem in foro conscientie? p. 112. numero 129.

An promissio ante acceptationem de iure canonico obliget promittentem. ibid. n. 133.

Ad promissionis obligationem, necessitas acceptationis sine etiam de iure naturali? p. 113. n. 136.

An de facto sint aliqui casus, in quibus, lege ita disponente non requiritur acceptatio ad obligationem, & irrenocabilitatem promissionis producendam. p. 114. n. 136.

An ad promissionis reuocabilitatem obligationem requiratur acceptatio sensibilis, & externa promissarii. ibid. n. 45.

An ad acceptationem validam requiratur, quod promissio intimetur promissario per nuncium vel Epistolam missam à promittente. p. 115. num. 148.

An ad promissionis irrenocabilitatem requiratur, quod acceptatio ad notitiam promittentis veniat. ibid. n. 151.

An promittente mortuo possit promissarius valide postea promissionem acceptare. p. 115. n. 154.

An ad promissionis valorem sufficiat, si promissarius taceat, vt ita se acceptasse videatur. p. 116. n. 157.

Quo in casu duplex promissio distincta includatur. ibid. n. 159.

Promissio simplex acceptata in re grani, obligatne sub lethali. p. 117. n. 163.

Qui contra primam promissionem secundò promissit, iterum eandem rem siue cum iuramento siue sine illo, si postea primus promissarius iuri suo cedat, teneturne primam implere promissionem. p. 118. n. 169.

An promissio dubia obliget promittentem. ibid. n. 172.

An si factum alienum promissum adiecta pœnâ, liber sit à pœnæ obligatione, si bona fide sufficiente diligentia adhibita, id procurasti, nec acsequi potuisti. ibid. n. 175.

Qualibet materia, quæ in furto censetur gravis, censeturne etiam gratis in promissione, vt eius violatio sit mortalis, quando promissor intendit se non solum ex fidelitate, sed etiam ex iustitia obligare? p. 119. n. 172.

Proprietarius.

Proprietarium inter, & feudatarium quid distinguendus Thesaurus. p. 16. n. 106.

An proprietarius laicus possit absque usura recipere fructus pignoris feudales non computandos in sortem. p. 138. n. 327.

Puer.

Puer ante rationis usum dominium hæbet. p. 2. n. 5.

Pupillus.

De pupilli bonis potestne tutor donatione retinere.

& Verborum.

remuneratoria sine præfixo termino donare.
p. 120. num. 185.

R

Religiosus.

Religiosi professi dominium non habent, se-
cus qui simplici paupertatis voto sunt ad-
scripti. p. 2. n. 9.
Religioso quoniam modo possint superiores con-
cedere bona stabilia ad usum solum, & admi-
nistrationem. p. 3. n. 10.
Religiosi Beneficarii quodnam dominium ha-
beant. ibid. n. 11.
Non Religiosi Clerici verum habent domi-
nium bonorum patrimonialium, vel quasi
patrimonialium. ibid. n. 12.
An Religiosus debeat laborare in monasterio,
vita possit suis solvere creditoribus. p. 91.
num. 439.
Qui in saeculo operam determinatam alicui pro-
misit Religionem ingressus, tenetur ex bonis
suis solvere damna secuta promissario, eo quod
fides ei servata non fuerit. ibid. n. 442.
Religiosi quid donare possint. p. 97. n. 17.
An Religio possint esse executores testamenti.
p. 101. n. 52.

Res.

Rerum exterarum quæ ab alio occupatæ non
sunt iuris Domini. p. 3. n. 13.
Rerum rationalium quot modis dominium
comparatur. p. 4. n. 19.
Quoniam res sunt primo occupantis. ibid. n. 20.
Res quoniam præscripti non possint. p. 9. n. 45.

Restitutio.

Restitutio datur contra præscriptionem p. 9. n. 46.
Restitutio faciendane est ab inuentore Thesau-
ri in alieno Agro abiq; Domini facultate an-
te Iudicis sententiam. p. 12. n. 69.
An Restitutio adversus præscriptionem maiori-
bus cõcedenda sit in integrum, ex causa pro-
babilis ignorantie. p. 22. n. 147.
Restitutio quid sit, venit expendendum. pag.
28. num. 1.
Restitutio non est necessaria ad salutem neces-
sitate medijs. ibid. n. 2.
Est tamen necessaria necessitate præcepti. ibid.
Restitutionis quot radices admittantur. ibidem
num. 3.
Restitutionis obligatio vnde nam originem tra-
hat? p. 29. n. 4.
Quæ ad restitutionem pertinent quot punctis
complectatur Auctor. ibid. num. 5.
Qui dicantur ad Restitutionem teneri. ibidem.
num. 6.
Qui bonâ fide possidet rem alienam putans es-
se suam, tenetur statim illam restituere, agnos-
cens esse alienam. ibid. n. 7.
Qui rem alienam consumpsit credens esse suam
debet id restituere in quo factus est ditior. ibid.
num. 8.
Quibus in casibus ad Restitutionem non te-
neatur bonæ fidei possessor. ibid. n. 9.
Ad Restitutionem tenentur cooperantes ad
damnum alterius. p. 30. n. 15. ad 19. & p. 31.
num. 20.
Quando hi ad restitutionem non teneantur. p.
31. n. 21.
Quandonom hi debeant restitutionem in soli-
Escr. & Mend. Theol. Moral. To. V.

dum quærere, & quando non. ibidem. numero
22.

Res aliena alteri debita restituenda est, si extat,
& si non extat eius valor. ibid. n. 23.
Tantum restituendum quantum sufficiat ad fa-
ciendam debiti æqualitatem. ibid. n. 24.
Restituere quid teneatur Regularis cuiusque
concubina. p. 32. n. 26.
Quid item concubina pupilli vel minoris resti-
tuere teneatur. ibid. n. 27.
Ad Restitutionem tenetur impediens alterum à
rei debite consecutione. p. 32. n. 28.
Quid si si res non erat debita ex iustitia. ibid.
num. 29.
Quid si impeditur qui per vim, fraudem vel ca-
lumniam, cum res non est debita. ibid. n. 30.
Ad Restitutionem in solum tenetur pro damnis
occisor, vel mutilator. p. 33. n. 31.
Quid de ebrio, occidente, vel vulnerante, deque
eo, qui alterum pro alio occidit veniat dicen-
dum. ibid. n. 32.
Quid Restituere debeat, aut non debeat occi-
sor, aut mutilator. ibid. n. 33.
Nil Restituere tenetur qui virginem importu-
nis precibus flexit. p. 33. n. 35.
Quid si per promissionem veram vel fictam. ibi-
dem n. 36.
Quid restitui debeat pro adulterio. p. 34. numer.
38. 39. & 40.
Restituere tenetur vterque adulterans damna si
possint nata prole. ibid. n. 38.
Restituenda fama pro fama, non pecunia. ibid.
num. 41.
Quid restituendum pro fama, & bonis spirita-
libus: vt inductione ad peccatum, & à regula-
lari statu auocatore. ibid. n. 41. & seqq.
Restitutio cui faciendane ibid. n. 45.
Restitutionis circumstantiæ quæ p. 35. n. 51. &
seqq.
Restitutio faciendane est propriis expensis in eo lo-
co, vbi dominus eam erat possessurus, quando
debitum oritur ex iniusta acceptione. ibid. nu-
mer. 51.
Vt Restitutionis modus ediscatur, quatuor tra-
duntur regulæ. ibid. n. 54.
Qui Restitutionem differt longo tempore, quot
peccata perpetret. p. 36. n. 58.
Res quæ in specie extant certis dominis inte-
grè restituendæ sunt. ibid. n. 60.
Inter cooperantes ad damnum, quinam prius
restituere teneantur. p. 37. n. 66.
Restituente causa principali ceteræ liberæ sunt.
ibid. n. 67.
Restitutio differri potest quadrupliciter. ibidem
num. 68.
Restitutionis obligationem quatuor causæ om-
nino extinguentes admittuntur. p. 38. n. 69
70. 71. & 72.
Quoniam modo Religionis ingressus liberet à re-
stitutione. ibid. n. 73.
An restitutio damni illati contra iustitiam distri-
butivam sit actus iustitiæ distributiæ, & nõ
commutativæ. p. 39. n. 77.
Restitutionis præceptum an sit affirmativum
& non negativum. p. 40. n. 81.
Restituendi obligatio an oriatur ex qualibet cul-
pa, etiam leni & lenissima. ibid. n. 85.
An restituendi obligatio confurgat in consci-
entia ob damnum ex culpa veniali theologia
obueniens. p. 41. n. 89.

Z 3

An

Index Rerum,

An si ex culpa veniali oriatur Restituendi obligatio, talis obligatio sit restituendi totum damnum. *ibid.* n. 93.

Ad Restitutionem teneatur is, qui ignorantia comitante damnum intulit. *pagina 42. numero 97.*

An ad Restitutionem damni tertio evenientis, teneatur damnum alicui inferens, quod alteri tertio imputatur. *ibid.* n. 101.

Utrum ad Restitutionem teneatur ex culpa minori, quam lata, qui accipit rem ex contractu cedente in utilitatem sui ipsius, & etiam qui accipit rem ex contractu cedente in utilitatem ipsius, & in utilitatem dantis, ut ex contractu locationis, & conductionis. *p. 43. n. 104.*

An qui rem furivam vel mala fide emit teneatur eam Restituere proprio Domino, vel eam furi reddere possit, ut ab illa pretium recuperet. *p. 45. n. 119.*

An ad Restitutionem obliget iniusta acceptio. *ibid.* n. 123.

Emit quis rem alienam pretio iusto, & adhuc durante bona fide iterum vendit alteri equali, vel minori pretio, obligaturne ad Restituendum si factus est ditior. *p. 48. n. 137.*

An ad Restitutionem integram teneatur commodatarius, quando dubitat, an sua culpa res commodata perierit. *p. 56. n. 192.*

An Restituere debeat meretrix turpitudinis lucrum. *p. 57. n. 202.*

Debetne Restitui pretium a femina acceptum ante usum corporis acceptum. *p. 58. n. 206.*

Suntne Restituenda accepta ob quodlibet peccatum. *p. 58. n. 212.*

Debetne Restitui quae alicui dantur, ut faciat vel omitat id ad quod faciendum tenebatur ex iustitia. *p. 59. n. 218.*

Accipiens ut faciat quod debet ex aliis praeceptis extra materiam iustitiae facere, debetne id Restituere ex iustitia. *p. 60. n. 221.*

An ad Restitutionem teneatur qui mendacis ac fraudibus impedit ne confitentur sua, vel alterius bona quae in commissi criminis poenam fisco addicenda erant. *p. 61. n. 230.*

Quoties agitur de Restitutione lucri cessantis, vel damni emergentis, quid sit restituendum. *p. 62. n. 235.*

Utrum ad Restitutionem obligentur cooperantes ad damnum iniustum, quid sit necessitas. *ibid.* n. 238.

An ad restitutionem totius damni teneatur consulens volenti furari intra duodecim dies, ut furetur cras. *ibid.* n. 241.

An ad restitutionem damnum teneatur mandans homicidium patrari, sed voluntate mutata, renocat mandatum, & hoc mandatario intimat, qui putat id a mandante non ferri dici, & ex vi primae iussionis occidit. *p. 63. n. 245. 246. & p. 64. n. 247.*

Qui non mandavit damnum alteri inferri, sed ratum postea habuit, teneaturne ad Restitutionem, sicut si mandasset. *p. 64. n. 253.*

An hic liber sit a Restituendi obligatione, qui consilio aliquem ad damnum inferendum monet, & postea re integra consilium reuocat. *p. 65. n. 256.*

An ad Restitutionem teneatur consulens alicui duellum, & is quem consuluit ea occasione occisus est. *ibid.* n. 259.

An ad Restitutionem teneantur Scholastici no-

lentes in collatione cathedrae ferre suffragium. *p. 68. n. 277.*

Quandocumque ad restitutionem teneatur adulter. *ibid.* n. 278.

Recipiens in Domo sua ad ludendum illos de quibus constat aut suspicio est res esse alienas, si cooperetur dans chartas aut aleas ad ludendum, teneatur ad Restitutionem. *p. 69. n. 284.*

An teneatur Restituere partem non totum, ad damnum positiue cooperans. *p. 70. n. 287.*

Non Restituendi socijs, an miles gregarius teneatur in soldum ad totum damnum, qui adiuvit in bello iniusto. *p. 71. n. 293.*

An Restituere teneatur is, qui ex iustitia non tenebatur impedire damnum alterius, sed ex charitate tantum, tamen ex odio non impeditur. *p. 72. n. 300.*

An Restituere semper teneatur quis pretium, quod a fure accepit, ne eius furtum impediatur, vel nunquam non taceat. *p. 73. n. 310.*

An famulus ad restitutionem teneatur, cui peculiariter cura atque custodia est demandata, cum videt non a domestico, sed ab extraneo furtum de rebus domesticis fieri, aut non impedit, aut non manifestat. *p. 74. n. 314.*

Restitutio debita ex delicto faciendane est expensis debitoris, quando creditor ad alium locum abiit. *p. 79. n. 355.*

Si ad Restituendam rem in loco ubi creditor commoratur, sit multum expendendum, estne Restitutio gerenda debitoris ex delicto expensis. *p. 80. n. 357.*

Quod ex contractu licito debetur, Restituendumne est debitoris expensis, ipso longius recedente. *ibid.* n. 361.

An debeat absolutionem consequi poenitens, qui admonitus alias confessorio Restitutionem promissit, & non observavit. *p. 81. n. 363. & 364.*

Restituendi opportunitatem, aut potentiam non habens, an teneatur habere propositum Restituendi, quando poterit. *ibid.* numero 360.

Cui multo tempore Restituere omittit, an committat plura peccata. *p. 82. n. 373.*

Accipiens mutuum ante necessitatem ob quam a Restitutione excusatur, an transacta necessitate solvere debeat mutuum. *ibid.* num. 376.

An Restituere teneatur, qui necessitate pressus rem alienam absumpsit, quando creditor in eadem versatur indigentia. *pagina 83. num. 383.*

An a Restitutionem possis omittere aut differre ob extremam tuam aut tuorum parentum necessitatem. *p. 84. n. 385.*

Utrum ob grave detrimentum, quod quis ex Restitutione in bonis fortunae incurreret possit eam differre. *ibidem* numero 385.

An quando debitor iuste excusatur a Restitutione facienda statim ob notabile detrimentum, debeat postea ultra debitum ipsum Restituere etiam damnum lucri cessantis, quod creditor ob eam dilationem est passus. *ibid.* n. 391.

An a Restitutione facienda creditori nocitura debitor excusetur. *p. 85. n. 398.*

An qui Restituit creditori debitum, quo ipse abusus est, debitor sciente, in alterius iniuriam contra iustitiam peccet. *p. 86. n. 401.*

Quandocumque

& Verborum.

Quandonam ab onere Restituendi libereur debitor. p. 90. n. 433.

An ad Restitutionem teneatur legatæ pecuniæ distributores, quando testator præcipit, ut summa quædam pauperioribus detur, si id non faciant. p. 155. n. 484.

An ad Restitutionem teneatur lædens emendo aut vendendo intra dimidium. p. 178. n. 154.

An ad Restitutionem teneatur, qui veras litteras confictas legit, quarum occasione alteri lucrum præcipit. p. 186. n. 237.

Retractus.

Retractus in genere quis vocetur. pagin. 184. numer. 194.

An Retractui sint subiecta mobilia pretiosa, gemmæ videlicet, arma. &c. ibi. n. 197.

S

Scholasticus.

Scholasticus, cui defunt requisita accidentalia ad suffragium, peccatne suffragium ferendo. p. 67. n. 271.

Si scholasticus interrogatus an aliquod ex statutis vniuersitatis accidentalibus violauerit, neget, & ita absoluitur, & suffragium ferat, teneaturne postea ad Restitutionem si causa fuit quod qui dignus erat, cathedram non sit affectus. p. 68. n. 274.

An Scholastici, qui in cathedræ collatione noluit ferre suffragium peccent, & ad restitutionem teneantur. ibid. n. 277.

Scriptura.

An Scriptura priuata prior præualeat in foro interno, si eius veritatem secundus creditor fateatur. p. 76. n. 330.

Seruus, Seruitus.

Seruus an habeat absolutum dominium à Domino independens aliquibus in casibus. p. 11. n. 54. respondetur affirmatiuè, negatiuè. ibid. n. 55. Et affertur Auctoris resolutio. ibid. n. 56.

An aliquis possit seruituti perpetuæ eum subiacere, qui redimit alium pretio ablato, ab imminentis morte vel mutilatione? p. 12. n. 63.

An serui iure belli capti possint licitè fugere? p. 14. n. 83.

Societas, Socius.

Societatis contractus quis dicatur. p. 235. n. 1.

Quot ad Societatis contractum requirantur. ibid.

Societas quomplex veniat admittenda. ibidem numer. 2.

Societas quor modis contrahatur. ibid. n. 3.

Quandonam societatis contractus sit licitus. p. 236. numer. 4.

Ad Societatem animalium quot requirantur conditiones. ibid. n. 5.

Quandonam societatis animalium contractus sit iniquus. ibid. n. 6.

Societatis damna ad quemnam pertineant. ibid. numer. 7.

Societatis expensæ ad quemnam spectent. pag. 236. n. 8.

Qui de elemosynis à socio factis, qui apponit industriam. ibid. n. 9.

An locus debeat expensas ex propria pecunia facere, tum pro capitalis & mercium conseruatione sunt faciendæ, quæ extrahi ex capitali non possunt. ibid. n. 10.

In Societate, in qua alter pecuniam, alter operam confert, an censeatur pecunia communicata, ita ut finitâ Societate, sit vel non sit diuidenda. p. 274. n. 82.

Cum locus pecuniam, alter industriam confert, & perit, an communis sit iactura. ibid. n. 85.

In Societatis contractu licet lucrum, saluo capitali, comparare. p. 248. n. 89.

An in societate super animalibus inita sit contractus licitus, si periculum in accipientem reiciat, ipseque tibi obligetur estimationem in quocumque euentu præsentem soluere, communicato lucro, & emolumento quod super fuerit. ibid. n. 93.

An ad soluendas pro societate expensas, ea debeant detrahi, quæ quis domi infumeret, si non iniisset societatem. p. 24. n. 979.

An societas possit contrahi inter patrem & filium sub eius potestate constitutum. p. 249. n. 102. & 103.

Cum societas transsit ad hæredes, debetne transire non solum ad primos hæredes, sed ad subsequentes. p. 250. n. 108.

Solutio

Solutio in debitis ex contractu fieri debet tempore, quo inter partes conuentum fuit. p. 36. numer. 55.

In solutione debitorum certorum seruandus ordo. p. 37. n. 64.

An si solutio iuramento confirmetur, filiusfamilias obligetur ex mutuo exceptione Macedoniana appositâ. p. 127. n. 243.

An à solutione mutui in foro externo tantum deobligentur filiifamilias exceptione Macedoniana appositâ. p. 128. p. 249.

Si ad solutionem mutui facti Ecclesiæ necessu sit bona immobilia, aut mobilia pretiosa alienare, num obligetur mutuas probare mutuatâ pecuniam veram esse in illius Ecclesiæ vilitatem. ibid. n. 253.

Solutio quandonam dicatur difficilis. pagina 160. numer. 18.

Sors.

An ultra sortem recipi aliquid possit ratione damni emergentis. p. 133. n. 288. & n. 289.

An ultra sortem ex mutuo possit aliquid recipi lucri cessantis titulo. ibid. n. 293.

Ad assecurandam sortem potestne mutuator pretium à mutuatario exigere. p. 136. n. 311.

Sortium diuisoriarum sermo. p. 20. n. 15.

Sortes diuisoriae, quænam dicantur. ibid. n. 16.

Earum differentia. ibid.

An sortium contractus sit licitus si fraus absit. ibid. n. 17.

Electio per sortes prohibita est in ecclesiasticis Beneficiis. ibid. n. 18.

Sortium contractus, qui *elotto* dicitur, quisnam dicatur. ibid. n. 19.

Sponsio.

Sponsio quid sit. p. 219. n. 8.

Ad sponsonis institutionem quot requirantur conditiones. ibid. n. 9.

Non potest sponsonem facere, qui certo scit rem de qua disputatur. ibid. n. 10.

Quid si postea dubitare inciperet. ibidem. numero 11.

Sponsones de re illicita prohibita. ibidem numero 12.

Qui post sponsonem implere non vult debet sponsonem soluere. ibid. n. 13.

Index Rerum,

An sponſiones per ſe ſint licitæ pro vita, & electione Cardinalium, an prohibita? p. 220. numero. 14.

An ſponſionem quis acceptare poſſit, & retinere lucrum, ſi proteſtetur alteri, ſe eſſe certum, alius tamen adhuc contendit, ac vult ſpondere? p. 224. n. 45.

An ſponſionem liceat contra tres concurrentes ad officium, vel cathedram facere? ibid. n. 49.

An ſponſio ſolo conſenſu perficiatur? pag. 225. num. 52.

An ſponſio ſit irrita ſuper electione futura ſummi pontificis aut Cardinalium? ibidem. numero 55.

Sterilitas.

Quid ſterilitatis omnimodæ nomine intelligatur, quæ omnino ab vlla penſione excuſat? p. 209. n. 410.

Stipulatio.

Stipulatio quid ſit? p. 242. n. 57.

Supulatio an valeat facta in vno idiomate interrogatione, & reſponſione in alio? ibid. n. 58.

Stipulationem debet reſponſio ſequi. pag. 243. num. 59.

Circa ſtipulationem quot veniant obſervanda? ibid. n. 60.

Suſceſſio.

An Suſceſſio filij in bonis paternis ſit de iure diuino? p. 150. n. 439.

Suſſragium.

Vide Verb. *Scholaſticus.*

Per ſuſſragium ſuum concurrens ad damnum iniuſtum quod ſolo ſuo ſuſſragio inferri non poterat teneturne ad totum damnum? pag. 70. n. 290.

Sumptus.

Sumptuum diminutio vndenam proveniat. pag. 79. n. 355.

Superior.

Superiores quonam modo poſſint Religioſo cedere bona ſtabilia ad vſum duntaxat, aut adminiſtrationem. p. 3. n. 10.

Superiores Regularium quid poſſint donare. p. 97. n. 17.

T

Teſtamentum, Teſtator.

Testamentum quid ſit? p. 99. n. 40.

Teſtamentum quotuplex admittatur. pag. 100. num. 41.

Ad Teſtamentum clauſum quæ requiratur. ibid.

Ad Teſtamentum nuncupatiuum quænam ſint requiſita? ibid. n. 42.

Teſtamentum militare quid ſit ibid. n. 43.

Quid ſit Teſtamentum ad pias cauſas. ibid. n. 44.

Quodnam dicatur Teſtamentum ad cauſas non pias? ibid. n. 45.

Quinam Teſtari poſſint & non poſſint. ibidem num. 46.

Qui in Teſtamento poſſint, & non poſſint hæredes & legatarij inſtitui. ibid. n. 47. Quid de filiis naturalibus circa hæreditatem & legatum. p. 101. n. 48. Qui item de filiis ſpuris. ibidem n. 49.

An Teſtamenti executores poſſint eſſe Religioſi. ibid. n. 52.

Teſtamenti vices exerit codicillus addita clauſula

fula codicillari. pagin. 102. numero 56.

Ad Teſtamenti ſimilitudinem dupliciter fieri poſſunt codicilli. ibid. n. 58.

Si Teſtamenti non renocandi adiectum eſt inſtrumentum, poteſtne adhuc licite renocari. p. 142. n. 367.

Poſito quod Teſtamentum inſtrumento confirmatum licite renocari non valeat, validène poteſt renocari. p. 143. n. 370.

Si Teſtator voto ſe Deo obligauit relinquendi mille aureos pro pauperibus & illos relinquat, an poſſit hoc legatum renocare? p. 143. n. 377.

An Teſtator poſſit ex facultate regis vel principis ſupremi irrenocabile teſtamentum condere, itaut nec valide quidem renocare valeat. p. 144. n. 380.

Quando Teſtamentum eſt conditum à non habente filios, qui tamen poſtea habuit, id teſtamentum renocatumne cenſetur, quoad legata. ibid. n. 384.

Quodnam Teſtamentum ad legata cenſetur renocatum? p. 145. n. 387.

Quis Teſtamentum in morbo geſſit adiecta hac verborum forma, *ſi hoc morbo è vita diſceſſero &c.* at poſtea cõualuit, & nullum aliud teſtamentum condidit an valeat prius teſtamentum. p. 145. n. 390.

An Teſtamentum valide condere poſſit is, de quo conſtat habuiſſe dilucida interualla, & non conſtat, num actus geſtus fuerit tempore ſanæ mentis. ibid. n. 393.

Cum quis Teſtatore occidit, eoque ipſo ab occiſi excluditur hæreditate, hæreditas illa applicaturne ſiſco? p. 146. n. 401.

An Teſtatoris conſanguinei pauperes præferendi in electione pauperum, quibus generatim legatum relinquuntur. p. 154. n. 471.

Quando Teſtator præcipit vt ſumma quædam pauperioribus detur, ſi id non fiat, an diſtributores ad reſtitutionem teneantur. p. 155. n. 484.

Teſtamenti executori debeturne ſui officij ratione ſalarium. p. 157.

Teſtis.

Teſtis vnicus an probet ſufficienter poſſeſſionem. p. 24. n. 165.

Theſaurus.

An Theſaurus inuentus non caſu, ſed ex intentione totus cedat Domino fundi, ſi cum licentia eius quaeratur. p. 13. n. 71. 72. 73.

An Theſaurus in loco ſacro, nempe in templo vel cæmeterio inuentus pertineat ex parte ad loci ſacri Prælatum, aut ad Eccleſiam. p. 16. n. 98. 99. 100.

Theſaurus in publico loco inuentus an ſit diuidendus inter ſiſcum & inuentorem. ibid. n. 101. 102. & 103.

Quis Theſaurus diuidendus inter Proprietariũ, & feudatarium. ibid. n. 106.

An ſciens in ſuado latere Theſaurum, poſſit licet eum emere pretio cõmuni, nihil ob Theſaurum latetem adiciens. p. 17. n. 109.

Vtrum conſuetudine vel Principis decreto ſtatu poſſit, quod Theſauri omnino ad Principem ſpectent. ibid. n. 112.

Titulus.

Titulus probabiliter præſumptus requiritur ad præſcriptionem. p. 9. n. 42.

Transactio.

Transactio quæ dicatur. p. 245. n. 73.

Transactio quis dicatur contractus ibid. n. 74.

Transactio

& Verborum.

Transactio contractus intra veniunt expen-
denda. *ibid.*

Transactio contractus validitas quæ: cum al-
ter transigentium est deceptus? *ibid.* n. 75.

Transigere non potest, qui non potest alienare.
ibid. n. 76.

Transactio super alimentis quæ dicatur. *ibidem*
num. 77.

Transactio particularis quæ sit? *ibid.*

Quid item sit Transactio generalis? *ibid.*

Tutela.

Tutela quid sit? p. 24. n. 50.

Tutela triplex admittitur? *ibid.* n. 51.

Tutela duratio. *ibid.* n. 52.

Tutor.

Tutor potestne de Bonis pupilli donatione re-
muneratoria sine termino præfixo donare? p.
120. n. 185.

Tutor quis dicatur? p. 24. n. 50.

Quinam possint institui Tutores. *ibid.* n. 53.

Tutor ex qua culpa teneatur? p. 242. n. 53.

Tutor ad quot teneatur? *ibid.* n. 54.

Tutor quid debeat agere cum ad res alienum sol-
vendum, vendenda pupilli, vel minoris sint
bona? *ibid.* n. 55.

Tutor tenetur facere inventarium bonorum pu-
pilli. *ibid.* n. 56.

V

Venatio.

AN Venatio animalium iure naturali com-
munum possit à principibus prohiberi. p.
14. n. 86.

Venari columbas columbariorum extra leucam
an sit licitum? p. 15. n. 93.

Venditio, Venditor.

Quando Venditio facta est, Dominio rei vendi-
tæ verè in emptorem transeunte, sed nondum
solato pretio, an debeat venditor circa rem
illam alijs creditoribus, donec pretium solua-
tur præferri? p. 75. n. 321.

Venditio, & emptio vnum contractum recipro-
cum constituunt. p. 158. n. 2.

Omnia, quæ pecunia æstimantur vendi possunt.
ibid. n. 4.

Vendi per se non possunt spiritualia. p. 159. n. 5.

Iure prohibitum est publicam rem à privata
persona vendi. *ibid.* n. 6.

Venditio rei alienæ invalida est quoad dominij
translacionem. p. 159. n. 9.

Venditio hominis liberi iure communi an sit
licita? *ibid.* n. 10.

Etenim in aliquibus casibus possit esse valida. *ibid.*

An Venditor possit eodem tempore vni venun-
dare carius, quàm alteri, & carius, credito, quàm
numerata pecunia? *ibid.* n. 12.

Duplex rerum venialium pretium admittitur.
ibid. n. 11.

Qui vendit rem notabiliter excedentem in bo-
nitate alias, quæ communiter vendi solent, an
possit aliquid ultra taxam exigere. p. 160. n. 15.

Venditio quid sit? *ibid.* n. 20.

Quando in Venditione apponitur pactum de
retrouendendo, res plus minusque valet. *ibid.*
num. 21?

An careat usura contractus, quo Venditor rem
pecunia credita, pretio dat rigorofo, & postea

eam statim redimit, numerata pecunia medio,
vel infimo? p. 161. n. 23.

Quot causæ enumerentur ob quas licitum sit
rem pluris Vendere? *ibid.* n. 24.

Quando illicitum, & quando licitum sit res ca-
rius Vendere exteris, quàm indigenis? *ibidem*
num. 26.

Non licet rem carius vendere, eo quod sit valde
vtilis emptori? *ibid.* n. 27.

Quandonam venditio dicatur nulla cum obliga-
tione restituendi damna. p. 162. n. 31.

Venditor teneturne manifestare vitium patens
rei, nisi agnoscat in emptore inuincibilem
inadvertentiam. *ibid.* n. 33.

A Venditore rei vitium ignorante, an contra-
ctus celebratus sit validus. *ibid.* n. 35.

Venditor teneturne ad restitutionem, si vinum
deterius non efficiatur dum aqua diluitur.
ibid. n. 36.

Venditori restituens rem emptam ob occultum
vitium, debetne restituere simul fructus rei
medio tempore collectos? *ibid.* n. 37.

Post Venditionem res periens, cumnam pereat?
ibid. n. 39.

Et quot casus excipiuntur, in quibus res ven-
ditori pereat? *ibid.*

Ex venditione oritur obligatio ad rei evictio-
nem. p. 163. n. 41.

Quandonam quis cogi potest ad res suas ven-
dendas? *ibid.* num. 42.

Vendine possunt quanti contrahentes inter se
convenire, res, quæ nec pretium legitimum
nec vulgare habent? p. 171. n. 99.

An naturales frumentum &c suis agris colle-
ctum, quod est æque bonum, imò fortè melius,
possint sine taxa vendere, cum exteri sine taxa
vendunt. p. 172. n. 103.

Triticum ultra taxam emens ab eo qui licitè
vendit ratione alportationis, poteritne id eodem
pretio alteri reuendere? p. 173. num. 112.

Vendine possunt res carius, quàm per se valent
ratione solutionis creditæ? p. 175. n. 129.

An cum Venditio intelligitur esse de corpore,
pretium minnendum sit, vel augendum, si plu-
res vel pauciores mensuræ expressis reperian-
tur. p. 181. n. 171.

An Venditor teneatur vitium occultum mercis
manifestare, nec notabiliter noxium, nec red-
dens emptori inutilem mercem? *ibidem* nu-
mer. 175.

Facto Venditionis contractu, teneturne Ven-
ditor, rem Venditam tradere emptori,
cum primum possit, & an satisfaciatur in-
teresse soluendo? pagina 182. numero
178.

Si Venditio completa non sit, eo quod neque
pretium non sit solutum, nec fides de ipso ac-
cepta, an fructus competant Venditori? *ibid.*
num. 182.

An Venditor etsi privilegiatus debeat sequi in
causa forum emptoris, cum emptor de evic-
tione agit? p. 185. n. 193.

An facto reuendendi pacto in fauorem vendi-
toris, emptor possit compelli ad reuenden-
dum. p. 158. n. 204.

An si quis promittat se contractum obliga-
tionem reuendendi, possit ad reuendendum
compelli. *ibid.* n. 207.

An ex Venditoris debito possit emi census ex
iure naturali. p. 198. n. 314.

An

Index Rerum,

An Venditor possit obligari ad non redimen-
dum censum per partes, attento iure pontifi-
cio. p. 201. n. 334.

An ob Venditionis affectuationem licitum sit,
aliquid promittere, aut dare ei qui pretium
auxerit, quando aliquid sub hasta venditur. p.
223. n. 41.

Versura.

Versura, quas vulgo mostras vocitamus, sintne
licite, & valide? p. 187. n. 222.

Vsus, Vusufructus, Vusufructuarius.

Vsus quid. p. 7. n. 52.

Quid possit qui habet ius nudum sine vusufructu. ibid. n. 33.

Vusufructus quid. ibid. n. 34.

Discrimen inter Dominium, Vsum & Vsum-
fructum. ibid. n. 35.

Vusufructus duplex admittitur. ibid. n. 36.

Quinque Vusufructuarij obligationes inveniun-
tur. ibid. n. 37.

Quot modis vusufructus amittatur. p. 8. n. 38.
Vusufructus monachorum quis intelligatur. ibid.
num. 39.

An in iis quæ vsu consumuntur, vsus distin-
guatur a dominio? p. 10. n. 47. vbi negativa
propositio, deducitur, & inde n. 48. affirmati-
na affertur. Deinde refertur Auctoris opinio
Fratrium Minorum stabilens paupertatem
perfectissimam. ibid. n. 49.

An Vusufructus vsus astringatur ad inuentarium
rei in vusufructum sibi concessæ consocien-
dum, vel etiam cum testator remittit hu-
iusmodi obligationem. p. 23. n. 154.

An Vusufructus debeat concedi ex sola iuratori-
a cautione ei, qui non potest fideiussores
invenire eo quod inops sit, vel forensis. ibid.
num. 158.

Usura, Usurarius.

Usura quæ veniat intelligenda. p. 103. n. 66.

Ad Usuræ rationem quot requirantur. ibidem
num. 68.

Quotuplex Usura admittatur. ibid. n. 68.

Usura aperta quæ. ibid.

Usura palliata quæ item dicatur. ibid.

Usura dicitur alia externa, alia demum menta-
lis. ibid.

An Usura sit iure positivo divino ac humano,
iure naturali prohibita? p. 104. n. 69.

Regulæ quibus Usurarius animus valeat agno-
sci admittitur. ibid. n. 70.

Plures casus in quibus mutuum Usurarium est
adducuntur. ibid. n. 71.

Plures casus in quibus mutuum non est Usura-
rium afferuntur. ibid. n. 72.

Ab Usura liberat lucrum cessans aut damnum
emergens. ibid. n. 73.

Usurarium poenæ quæ dicantur. ibid. n. 76.

In qua receptione Usura constituitur. p. 139
n. 268.

An sit Usuræ materia si vi mutui exigatur à
mutuario amicitiana, familiaritatem, &c. p.
131. n. 271.

An sit Usuræ materia vi mutui exigere remis-
sionem iniuriæ, seu famæ restitutionem. pag.
131. n. 274.

An sit Usura, si quis exigat à mutuario, vt
officium, vel beneficium sibi concedat. ibidem
num. 277.

An sit Usura mutuariæ cum pacto vt eadem pec-
unia in specie, vel eadem quantitas solvatur,
p. 132. n. 280.

An sit Usura obligare mutuatarium ad ali-
quam actionem præstandam, ad quam ipse
obligatus erat ex charitate. ibid. n. 284.

Excusatur ab Usura; qui mutuatarium obligat
ad obligationem antidotaalem, seu quæ ex
gratitudine denegatur exequendam. pag. 133.
num. 287.

Sine Usura potestne proprietarius laicus recipe-
re fructus pignoris feudalis non computan-
dos in sortem. p. 138. n. 327.

An ab Usura excoluntur pietatis montes. ibid.
num. 333.

An usurarius acquirat dominium eorum, quæ
per viuras comparat. p. 139. num. 340.

An si quis ad Usuram concurrens partes mu-
tuantis gerat, peccet contra iustitiam, teneat-
urque ad restitutionem. p. 140. n. 344.

An sub Viuris mutuum petere a fornicatore pa-
rato absque necessitate, seu utilitate sit mor-
tale. p. 141. n. 351.

An sufficiat vt quis Usurarius manifestus va-
leat appellari, vt semel vel iterum viuras pu-
blice exerceat. ibid. n. 354.

Vt Usurarius poenis à iure impositis afficiatur
an debeat iudicis sententia accedere. ibidem.
num. 357.

An solus ille qui Usuras palam exercuisse con-
fiteri comprehendatur in omnibus poenis, à
iure usurario indictis. p. 142. n. 359. & 360.

An Usuras semel vel iterum exigens, aut occul-
tè exigens possit tum ab Ecclesiastico, tum à
seculari indice puniri poenis arbitrariis. ibid.
n. 363.

An Usurarij ad causas pias valida sint legata. p.
146. num. 397.

Vxor.

Vxor quid possit, & non possit donare. pag. 96.
num. 15.

Vxor defuncto viro potestne fructus pignoris,
quod fuit à dotante, durante matrimonio
concessum percipere non computandos in
sortem dotis expectatæ, nisi ratione lucri ces-
santis vel damni emergentis, aut ratione po-
enæ conuentionalis, vel donationis. pag. 137.
num. 318.

An Vxor possit post viduitatis annum non com-
putans in sortem dotis pignoris recipere
fructus, nisi fortè lucri cessantis ratione. ibid.
num. 321.

Vxor factæ locationi tenetur stare. p. 167. n. 75.

Vxor soluto matrimonio teneturne stare loca-
tioni rei dotalis à marito factæ? p. 208. n. n-
mer. 404.

F I N I S.